စိတ်ကူးချိုချိုအစုပညာ

မင်းခိုက်စိုးစန်

ကောင်းကင်နဲ့မလွတ်တဲ့ ကောင်းပံတစ်ခု

ဝတ္ထုတိုများ

ဒုတိယအကြိမ်

mgyoe.com

mgyoe.com

ကောင်းကင်နဲ့မလျော်တဲ့
တောင်ပံတစ်ခု

MKS0012
2,500.00 KS

mgyoe.com

mgyoe.com

ကောင်းကင်နဲ့မလွတ်တဲ့တောင်ပံတစ်စုံဝတ္ထုတိုများ။ မင်းခိုက်စိုးစန်
စာမျက်နှာ ၁၅၆+++ မျက်နှာ၊ ၁၃ စင်တီ× ၂၀ ·၅ စင်တီ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊ ၈၅၊ ၁၆၄လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကုန်။
ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း။
၂၀၁၇၊ စက်တင်ဘာလ၊ ဒုတိယအကြိမ်၊ အုပ်ရေ ၅၀၀၊

ရောင်းဈေး ၂၅၀၀ ကျပ်

email: skccph@gmail.com ; P.O.Box: 705
www.facebook.com/SKCCmyanmarbook
www.skccmyanmarbook.com

mgyoe.com

mgyoe.com

စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်

■■■■■■■■■■

ကောင်းကင်နဲ့မလွတ်တဲ့ တောင်ပံတစ်စုံ

ဝတ္ထုတိုများ

မင်းခိုက်စိုးစန်

ဒုတိယအကြိမ် ၂၀၀၇

mgyoe.com

mgyoe.com

mgyoe.com

mgyoe.com

မာတိကာ

-- ပင်လယ်ပြင် ငြိမ်သက်ခြင်း သို့မဟုတ် ဝ သစ္စာနီ -က-
၁။ ရောဂါပိုးမွှားများ ၁
၂။ ကမ်းခြေ ၁၁
၃။ ပျောက်ဆုံးနေနှင့်ပြီးသော ပြဇာတ်အခန်း (၁) ၂၄
၄။ ကွယ်လွန်သူတို့အကြောင်း ၃၃
၅။ ပရောမီးသယပ်(စ်)သေဆုံးခြင်း ၄၂
၆။ ဝါကျများ ၅၄
၇။ စက်ဘီးမစီးတတ်တဲ့မြို့ ၅၉
၈။ ငှက်ဖျားမိသူများ ၆၇
၉။ အလင်းကျမ်း ၈၂
၁၀။ ကမ္ဘာသစ်ရဲ့ နံနက်စာ ၉၀
၁၁။ စိတ်အင်နားရှား ၁၀၀
၁၂။ ကျွန်တော်နဲ့ ပိကာဆို ၁၁၂
၁၃။ ကမ်းမဲ့ဆည်းဆာ ၁၁၉
၁၄။ ကင်ဆာ ၁၂၈
၁၅။ ကျောရိုးမဲ့တဲ့ စိတ်နဲ့ ဆောင်း ၁၄၀
၁၆။ ကျွန်းမျောစိတ် ၁၄၈
-- သော့စောင့်နတ်သမီးနဲ့ မှင်စာ ဝ မင်းခိုက်စိုးစန် [က]

■

mgyoe.com

mgyoe.com

mgyoe.com

mgyoe.com

ပင်လယ်ပြင် ငြိမ်သက်ခြင်း သို့မဟုတ်

သစ္စာနီ

(A)

သူသည် မော်ဒန်နှင့် ပို့စ်မော်ဒန်ဆိုင်ရာ သဘောတရားများကို လေးလေးနက်နက် နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ် ရေးသားနေသူ ဖြစ်သည်။ ဆေးတက္ကသိုလ် နောက်ဆုံးနှစ် ကျောင်းသားတစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် သူ့ပုံပန်းသဏ္ဌာန်က အထက်ပါ သူ့စရိုက်များနှင့် ဆက်စပ်မရ၊ အညာမှ ကျေးလက်မူလတန်း ကျောင်းဆရာလေးတစ်ဦး အသွင်သာ ပေါက်နေသူ။ သူ ဆိုသည်မှာ မင်းခိုက်စိုးစန် ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၉၀ နောက်ပိုင်းတွင် စာပေလောက၌ လူတွေ အာရုံစိုက်ခြင်းခံရသည့် လူငယ်နှစ်ဦး ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်ဟုဆိုလျှင် ထို လူငယ်နှစ်ဦးမှာ တာရာမင်းဝေနှင့် မင်းခိုက်စိုးစန်သာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ နှစ်ဦးစလုံးမှာ ကဗျာရော ဝတ္ထုပါ ရေးလေ့ရှိသူများ၊ ပြီးတော့ လက်လှမ်းမီရာ နိုင်ငံတကာစာပေများ၊ စာပေသဘောတရားများကို ဖတ်ရှုလေ့လာခြင်း၌ ဝါသနာတူသူများ၊ ခေတ်တစ်ခေတ်ကို တစ်လမ်းတည်း လျှောက်ခဲ့ကြဖူးသူများ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာစာပေလောက၏ အားနည်းချက်မှာ စာပေ၊ ဝတ္ထု၊ ကဗျာရေးသားနေကြသူများက စာပေသဘောတရားကို လေ့လာလိုက်စားခြင်းမရှိသောကိစ္စပင် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် အဆင့်မိတိုးတက်ဖို့ နှောင့်နှေးခဲ့ရသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

ယခုခေတ် စာပေရေးသားသူ လူငယ်တချို့က ထိုအားနည်းချက်တို့ကို ပယ်ဖျက်ဖို့ ကြိုးပမ်းနေကြသည်။ ကိုယ်တိုင် ဖတ်ရှုလေ့လာရုံမက၊ အယူအဆရေးရာဆောင်းပါးများ ရေးသားတင်ပြနိုင်သည်အထိ ခရီးပေါက်နေကြသည်။ ထိုထဲတွင် မင်းခိုက်စိုးစန်သည် ထိပ်ဆုံးကပါသူဖြစ်သည်။ သူ့အမည်ရင်းမှာ ကျော်စိုး ဖြစ်သည်။ အသားညိုညိုဖြင့် ပြုံးချိုသောမျက်နှာရှိသည်။ အဝတ်အစားသာမက အနေအထိုင်ပါရိုးစင်းသည့် သူ့ကို အမြဲလိုလို တွေ့ရတတ်သည်က တက်ထရွန်အင်္ကျီအဖြူနှင့်သာ ဖြစ်၏။ မျက်မှန်ထူထူအောက်တွင် အကင်းပါးသော မျက်လုံးတစ်စုံ ရှိသည်။ ပင်လယ်ပြင်၏ ပြန့်ပြူးငြိမ်သက်ခြင်းကို ကြည့်၍ ပင်လယ်ပြင်၏ နက်ရှိုင်းခြင်းကို အကဲခတ်ရ ခက်သလိုပင် သူ့ကို သာမန်ကြည့်လျှင် အထင်ကြီးစရာကို အလွယ်တကူ တွေ့နိုင်သောသူမဟုတ်။ သို့သော် သူ့ကလောင်အမည်ကပင် အသိရခက်သော သဘောဆောင်နေတာ သတိထားမိကြမည်ထင်ပါသည်။

သူသည် စာအုပ်များကိုတော့ ထူးထူးခြားခြားပင် တပ်မက်စွဲငြိသူ ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် စောစီးစွာကပင် ဂရုပြုမိခဲ့သည်။ ကျွန်တော့်အိမ်သို့ ဘယ်သူနှင့်ပါလာလာ၊ သူသည် စကားဝိုင်းတွင် ဖင်နွေးအောင်ပင် ထိုင်လေ့မရှိဘဲ ကျွန်တော့်စာအုပ်စင်များသို့သွားကာ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ဖင်ထိုင်ချရင်း သူနှစ်သက်ရာစာအုပ်များကို တစ်အုပ်ပြီးတစ်အုပ် ဆွဲယူကြည့်၍ ခေါင်းမဖော်ဘဲ မြည်းနေတတ်သူ ဖြစ်သည်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သွားရန် အားလုံးထကြသောအခါကျမှ သူ့ကို စာအုပ်စင်ရှေ့က မနည်းခေါ်ယူရလေ့ ရှိသည်။

သူ့ကို ထူးထူးခြားခြား ဂါရဝတရားရှိသူ၊ ကျေးဇူးသိသူအဖြစ်လည်း မဟေသီမဂ္ဂဇင်းအင်တာဗျူးတွင် တွေ့ရပြန်ပါသည်။ သူ စာပေလောကဝင်ခွင့်ရဖို့အတွက် ရှေးဦးစွာ လမ်းခင်းပေးခဲ့သောသူများ၏ ကျေးဇူးကို မထိမ်မချန် မမေ့မလျော့၊ ထုတ်ဖော်ပြောတာ ဖတ်လိုက်ရသည်။ ဒါကြောင့်ပင် တခြားသူများအပေါ် စေတနာထားတာ အင်မတန်တွေ့ရခဲသော ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း မြတ်သစ်ကြီးကပင်လျှင် သူ့အပေါ် ဂရုတစိုက် စေတနာထားတာ တွေ့ရတော့ ကျွန်တော် မအံ့သြလှတော့ပေ။ (သူ့အင်တာဗျူးတွင် ဦးလေးစိန်သန်းဟု ဂုဏ်ဖော်ပြောခဲ့ပါသည်။) နောက် ... သူက အဘ ဟု ညွှန်းဆိုသော ဆရာဇော်ဇော်အောင်၊ နောက် သရဖူက ကိုငြိမ်းအေး၊ သူ့ကို

mgyoe.com

mgyoe.com

ဝိုင်းဝန်းသူတွေက သူ့အပေါ် စေတနာထား စောင့်ရှောက်ရုံသာ တတ်နိုင်ပါသည်။ တကယ့် မင်းခိုက်စိုးစန်ဖြစ်အောင် ထုထောင်ခဲ့သည်ကတော့ သူကိုယ်တိုင်ပင် ဖြစ်သည်။

(B)

ခေတ်တစ်ခေတ်ကစ၍ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်သည် ကျောင်းသားစာပေသမားများ၏ စုစည်းလှုပ်ရှားရာ မှတ်တိုင်များ ဖြစ်ခဲ့သည်။ (၇၀) ခုနှစ်တစ်ဝိုက်တွင် လှုပ်ရှားခဲ့ကြသော ကိုငြိမ်းကျော်၊ အညာတမာ၊ ပီတောက်(ကလော)၊ မောင်ညီလတ်(သံလျက်စွန်း)၊ မောင်နံ့သာ၊ အောင်သာ စသူတို့မှာ ယခု မရှိကြတော့။ ကွယ်လွန်ခဲ့ကြပြီ။ ဇော်ဇော်အောင်၊ မောင်ပန်းမွေး(ထိုစဉ်က ဆရာများ)နှင့် မြတ်သစ်၊ မောင်သာနိုး၊ အောင်ပြည့်၊ မောင်မင်းယာဆိုသူတွေ ရှိသေးသော်လည်း တချို့က စာပေလောကနှင့်ကင်းကွာနေကြပြီ။ နောက်တော့ နေဦးတို့၊ ကိုသက်တို့အုပ်စု(စာရေးဆရာများဖြစ်သော မောင်နေဝင်းနှင့် ခင်မောင်ထွေး(ပျဉ်းမနား)တို့၏ သားများဖြစ်သည်။) သူတို့ထဲမှာ ကိုကိုထူးမှာ နောက်ပိုင်း ဒဂုန်မဂ္ဂဇင်းကို တာဝန်ခံထုတ်ဝေသူ ဖြစ်လာခဲ့၏။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် မောင်ပြည့်မင်း၊ ရာမ(ဘူမိ)၊ ရွှေမင်းသိမ်း၊ ကျော်ဝင်းမောင်တို့အုပ်စု၊ နောက်တော့ ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုကျော်ကျော်လောက် စာပေလှုပ်ရှားမှုတွေ ရပ်တန့်ငြိမ်သက်ခဲ့၏။ ၁၉၉၀ ခုနှစ်နောက်ပိုင်းမှာတော့ အင်နှင့်အားနှင့် ပြန်လည်ပေါ်ထွန်းလာကြပြန်သည်။ မီးပုံထဲမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်လာသော ဖီးနစ်ငှက်တစ်ကောင်လိုပင်၊ သူတို့ထုတ်ဝေလိုက်သော ကဗျာစာအုပ်ငယ်များမှာ တက္ကသိုလ်ပရိဝုဏ်များကိုကျော်ကာ ပြင်ပကမ္ဘာထိ ရိုက်ခတ်ခဲ့သည်။ အုပ်စုများစွာရှိသည့်အထဲတွင် ရာစုသစ်မြစ်တျဉ်းသည် ခြေလှမ်းအသွက်ဆုံး၊ စုစည်းမှုအကောင်းဆုံးဟုဆိုနိုင်သည်။ သူတို့ထုတ်ဝေသော စာအုပ်ထဲတွင် မြန်မာပြည်အရပ်ရပ်ရှိ တက္ကသိုလ်ပေါင်းစုံမှ စာရေးသူတွေ တော်တော်စုံလင်စွာ ပါလေ့ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် မဂ္ဂဇင်းများတွင် ထင်ပေါ်မလာခင်ကတည်းက ခိုင်မာသော ခြေလှမ်းများချကာ သူလျှောက်ရမည့်လမ်းကို ရဲဝံ့စွာ ရွေးချယ်ပြီးခဲ့သူဟု ကျွန်တော် မြင်ပါသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

"ဒီကောင်လေးကို မြန်မာကောလင်းဝီလ်ဆင် ဖြစ်သွားမှာ စိုးတယ်" ဟု မကြာသေးမီက ကိုမြတ်သစ် ပြောခဲ့ပါသည်။ Outsider စာအုပ်ကို ရေးသည့် ကောလင်းဝီလ်ဆင် ကမ္ဘာကျော်သွားစဉ်က ယခု မင်းခိုက်စိုးစန် တို့လို အသက်(၂၅)နှစ်သားခန့်တွင် ဖြစ်ပါသည်။ ကိုမြတ်သစ်၏ စေတနာမှာ စာပေသီအိုရီတွေ ကြားထဲမှာသာ နစ်မြုပ်သွားပြီး ကိုယ်ပိုင်ဖန်တီးသော အနုပညာဘက်မှာ အားလျော့သွားမှာစိုးသည့် သဘောသာ ဖြစ်ပါသည်။ (ကောလင်းဝီလ်ဆင်သည် အယူအဆရေးရာစာအုပ်များတွင် အောင်မြင်သလောက် ကိုယ်ပိုင်ဝတ္ထုများ၌ မစွံသူဖြစ်လေသည်။) ကျွန်တော်တို့က ကျွန်တော်တို့နှင့်ခင်သော လူငယ်များကို ရွှေသာ ဖြစ်ကြစေချင်ပါသည်။ မှတ်ကျောက် မဖြစ်ကြစေချင်ပါ။

သို့သော် ကိုယ်ထိုက်တို့အဖွဲ့က သူ့ဝတ္ထုတိုများကို ပေါင်းချုပ်ထုတ်ဝေမည်ဟု စုစည်းလိုက်သောအခါ အတော်အတန် အရေအတွက်ရှိသော ဝတ္ထုများ ထွက်ပေါ်လာသဖြင့် အနုပညာဖန်တီးမှုဘက်၌လည်း သူ အားမလျော့ကြောင်း တွေ့ကာ ဖြေသိမ့်မိပါသည်။

ထိုဝတ္ထုတိုများတွင် သူကိုယ်တိုင်ရေးစဉ်က ကြိုက်သော်လည်း ယခုအခါ ကျေနပ်မှုမရှိသော ဝတ္ထုတိုများလည်း ပါကောင်းပါနိုင်ပေမည်။ (ကျွန်တော်တို့ကိုယ်တိုင်ပင် ကိုယ်ရေးသော ဝတ္ထု၊ ကဗျာများကို စုစည်းထုတ်ဝေရန် စီစဉ်သောအခါ ထို ဘဝင်မကျမှုမျိုးဖြင့် ကြုံလေ့ရှိ၏။) နှစ်ခြိုက်မြဲ၊ တန်ဖိုးထားမပျက်သော ဝတ္ထုတိုများလည်း ပါကောင်းပါနိုင်ပေမည်။ ကျွန်တော့်အကြိုက် မကြိုက်ကို မပြောမီ သူ့ဝတ္ထုတိုများနှင့် ပတ်သက်၍ ကျိန်းသေ ပြောနိုင်တာတစ်ခု ရှိပါသည်။ ယင်းမှာ သူ့ဝတ္ထုတိုများသည် အစဉ်အလာဝတ္ထုတိုများနှင့် ခပ်ရဲရဲ လမ်းခွဲထွက်ကာ ဆန်းသစ်သောအတွေးများဖြင့် ပွင့်လက်လျက်ရှိသည်ဆိုသော အချက်ပင် ဖြစ်၏။

(C)

သမိုင်းဆိုသော ဝေါဟာရကို လတ်တလောအသုံးပြုရန် အတန်ငယ် ကြီးကျယ်နေပါလိမ့်မည်။ သို့သော် ခေတ်ဆိုသော စကားလုံးများ၊ ဆက်စပ်

mgyoe.com

mgyoe.com

ထူထဲမှု ရှည်လျားသည်ဟု မထင်ရသေးမီ ကာလမှာပင် လူမှုဆက်ဆံရေးအသစ်များ၊ စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေးအသစ်များ၊ ယဉ်ကျေးမှုအသစ်များ၊ အတွေးအခေါ်နှင့် အနုပညာအသစ်များ၊ မျက်ဝါးထင်ထင် ဆင့်ကဲဖြစ်ပေါ်နေသည်ကို ငြင်းမရ။ (သို့သော် မျက်စိမှိတ် ငြင်းပယ်နေသူများလည်း ရှိနေပါသည်။)

ယခုအခါ မော်ဒန်နှင့် ပို့စ်မော်ဒန်စာပေကို တာဝန်ကိုယ်စီဖြင့် အကြောက်အကန်ပြု စတင်ပုတ်ခတ်မှုတွေရှိနေရာ မင်းခိုက်စိုးစန်သည် ပစ်မှတ်ကောင်းတစ်ခုဖြစ်နေသည်ကို ဂုဏ်ယူစွာ တွေ့နေရလေသည်။

ကျွန်တော်သည် အဟောင်းနှင့် အသစ်၏ ပဋိပက္ခကို မယုံကြည်ပါ။ ကျွန်တော့်တွင် ကျွန်တော်ယုံကြည်ရာ(အသစ်)ကို တည်ဆောက်ရန်ကိစ္စသာရှိ၍ အဟောင်းနှင့်လည်း ရန်ဖြစ်ရန်ရှိသည်ဟု ဘယ်တုန်းကမှ မယူဆခဲ့ပါ။ ငြိမ်းခါနီး ကောက်ရိုးမီးတောက်ဖြင့် သံရည်ကျိုရန် ကြိုးစားနေသူများကို တရားပြရန်လည်း စိတ်မဝင်စားပါ။ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အဝိဇ္ဇာ ကိုယ့်လမ်းကိုယ် သွားကြရပါမည်။

ညီငယ် မင်းခိုက်စိုးစန်သည် ကိုယ့်လမ်းကိုယ်ရွေးကာ ပြတ်သားရဲဝံ့စွာ လျှောက်ခဲ့ပြီဟု တစ်ထစ်ချ ယူဆပါသည်။ အချိန်တိုတိုအတွင်း ခရီးတွင်သင့်သလောက် တွင်ခဲ့သည်ဟုလည်း ထင်မြင်ပါသည်။ ရှေ့ဆက်ရမည့်သူ့စာပေမရီးကား ခက်ခဲကောင်း ခက်ခဲ၊ ကြမ်းတမ်းကောင်း ကြမ်းတမ်းနိုင်ပါသည်။ သို့သော် ထိုခရီးကို ကောင်းစွာ ကျော်လွှားနိုင်သော ဖွဲ၊ လုံ့လ၊ ဉာဏ်ရည်တွေ သူ့တွင် အပြည့်ရှိနေသည်ဟု သံသယမရှိ။ ကျွန်တော်ယုံကြည်နေသဖြင့် သူ့အတွက် စိုးစဉ်းမျှ ပူပန်မှုမရှိကြောင်း နောက်ဆုံးပြောကြားလိုပါသည်။ ။

ချစ်ခင်လေးစားလျက်
သစ္စာနီ
(ဇန်နဝါရီ၊ ၁၉၉၈)

mgyoe.com

mgyoe.com

mgyoe.com

mgyoe.com

ရောဂါပိုးမွှားများ

ချယ်ရီ

(၁)

နေရောင်ခြည်က အပျိုဖော်ဝင်စပဲ ရှိသေးရဲ့။ ပင်လယ်ကတော့ ရှိုးဝိုင်းမှာ စပိတ်တစ်ရထားတဲ့ လူတစ်ယောက်ရဲ့မျက်နှာလို အတင်းကြီး ခပ်တည်တည် လုပ်ထားတယ်။ အုန်းပင်တွေ၊ ကျောက်ဆောင်တွေ ခပ်ကျဲကျဲရှိတဲ့ ကျွန်းရဲ့ အရှေ့ဘက်ကမ်းခြေမှာတော့ သက်ရှိသဏ္ဍာန်တချို့ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်နေကြလေရဲ့။

ကျွန်းပေါ်နေကြသူတွေလေ...။

ပင်လယ်ဆီကို မျှော်နေကြတာ...ဟင့်အင်း...မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်းနဲ့မနီးမဝေးက ပင်လယ်ရေပြင်မှာ ကျောက်ချထားတဲ့ သင်္ဘောကြီးတစ်စင်းဆီကို မျှော်ငေးနေကြတာ။ မျှော်နေကြသူတွေထဲက တချို့တလေကလည်း ပင်လယ်ဘက် တစ်ချက်ကြည့်လိုက်၊ ကျွန်းပေါ်ကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်နဲ့ တစ်ခုခုကို စိတ်မရှည်လက်မရှည် အောင့်အည်းသည်းခံ စောင့်ဆိုင်းနေရပုံမျိုး။

ဒါပေါ့၊ ကျွန်းပေါ်နေသူတွေ အားလုံးနီးပါး ဟောဒီကမ်းခြေမှာလာပြီး စုဝေးနေကြရတာ နေရောင်ခြည် မတ်တတ်ပြေးတတ်စကတည်းက၊ ကိုင်း.... ကြာလှပြီကော။

mgyoe.com

mgyoe.com

ဟော...ပြောရင်းဆိုရင်း လာပြီ။ သူတို့ စောင့်ဆိုင်းနေရတဲ့သူ လာပြီ။ လက်ထဲမှာ တစ်လံကျော်ရှည်လျားပြီး အပြောက်အမွမ်းတွေနဲ့ တန်ဆာဆင်ထားတဲ့ ကျိုင်းလိုလို တုတ်ရှည်ကြီးကိုကိုင်လို့။ ဝဲ၊ ယာ၊ ရှေ့၊ နောက်မှာလည်း အခြံအရံအစုံအလင်နဲ့။ လာနေပြီ။ ဟောဒီကျွန်းကို ပိုင်ဆိုင်အုပ်ချုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေ ကြွချီလာနေပြီ။ ကမ်းစပ်မှာရှိကြတဲ့ လူတွေအားလုံးရဲ့ ဦးခေါင်းတွေ တညီတညာတည်း ရွေ့လျားသွားကြတယ်။ သူတို့ရဲ့ လည်ပင်းရှည်ရှည်ကြီးတွေ ယိမ်းနွဲ့ညွတ်ကိုင်း ကျသွားလိုက်တာများ စပါးခင်းကို လေပြည်ဖေ့လို့ လှိုင်းတအိအိ ထသွားပုံမျိုး။ ကြည့်လို့သိပ်ကောင်းတယ်။ မိဘတစ်ယောက်ကို သားသမီးတွေက ချစ်မြတ်ကြည်ညိုပုံမျိုးနဲ့ ကျွန်းပိုင်ကြီးကို အားလုံးက အရိုအသေ ပေးလိုက်ကြလေရဲ့။

ကျွန်းပိုင်ကြီးက အားလုံးကို ပြုံးပြီးနှုတ်ဆက်တယ်။ နောက် ကမ်းစပ်မှာသွားရပ်ပြီး ဟိုးကသင်္ဘောကြီးဆီကို ငေးကြည့်နေတယ်။ အကြာကြီးပဲ။ နောက်တော့မှ တစ်ခုခုကို ဆုံးဖြတ်လိုက်တဲ့ပုံမျိုး ဦးခေါင်းကို တဆတ်ဆတ်ညိတ်လိုက်ပြီး သူ့လက်ထဲကကျိုင်းကို မြှောက်မ၊ ဖေ့ယမ်းပြလိုက်တော့တယ်။ သင်္ဘောကြီးဟာလည်း ဒီတော့မှ အသက်ဝင်လှုပ်ရှားလာတာကလား။ လှေတွေကို ချကြတယ်။ ဝန်စည်စလယ်တွေကို ချတယ်။ အများကြီးပဲ။

ဒီက စောင့်နေရသူတွေကတော့ တလှုပ်လှုပ်တရွရွကို ဖြစ်နေတော့တာ။ အာမေဋိတ်သံတွေ၊ တီးတိုးပြောသံတွေ....ရယ်သံတွေ....။

ဟော....လာနေကြပြီ။

ရှေ့ဆုံးကလှေပေါ်မှာတော့ သင်္ဘောရဲ့ဦးစီး ကပ္ပတိန်ကိုယ်တိုင် လိုက်လာပုံရတယ်။ အလံတွေဘာတွေ လွှင့်လို့။ ဟုတ်တယ်။ ထင်တဲ့အတိုင်းပဲ။ ကမ်းစပ်မှာ လှေတွေဆိုက်တော့ အဲဒီရှေ့ဆုံးလှေပေါ်က ကပ္ပတိန် ဆင်းလာပြီး ကျွန်းပိုင်ကြီးကို ဒူးထောက် အရိုအသေပေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်းပိုင်ကြီးက ပြုံးပြီး –

"အို....နေပါ...နေပါ၊ သက်သောင့်သက်သာ နေပါ၊ ဒူးထောက်စရာ မလိုပါဘူး၊ ကျုပ်တို့ဆီမှာတော့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဒူးထောက်ရတဲ့ ဓလေ့ထုံးစံမရှိဘူးခင်ဗျ။ စိတ်ထဲက တကယ်လေးစားတယ်ဆိုရင် ပြီးတာပါပဲ"

mgyoe.com

သင်္ဘောကပ္ပတိန်က ထရပ်ပြီး ကျေးဇူးတင်စကားပြောတယ်။ ဟင့်အင်း ....ပြောရိုးပြောစဉ် ပုံစံမျိုး ဘယ်ဟုတ်မလဲ။ ကျွန်းပိုင်ကြီးကို 'အရှင်ကြီး' တွေဘာတွေ တပ်ခေါ်တာ။ ကျွန်းပိုင်ကြီးကတော့ ဒီငတိ အနေမကျုံ့စေချင်လို့ ထင်ပါရဲ့၊ ဘာမှ ထွေထွေထူးထူး ပြောမနေတော့ဘူး။ ပြုံးရုံ ပြုံးနေတယ်။

နောက်တော့ သူတို့မှာပါလာတဲ့ ဝန်စည်စလယ်တွေကိုချ၊ ဝိုင်းသယ်တဲ့လူက သယ်နဲ့ ကျွန်းပေါ်ကို ပြန်တက်ခဲ့ကြတော့တယ်။ ကျွန်းပိုင်ကြီးက ကပ္ပတိန်ရဲ့ပခုံးကိုဖက်ပြီး သူနေတဲ့ဂေဟာဆီ ခေါ်သွားရဲ့။ လမ်းလျှောက်ရင်း အာလာပသလ္လာပ ပြောသွားကြတာပေါ့လေ။

"ခင်ဗျားတို့ ဘယ်ကလာခဲ့တာတုံး"

"ကျွန်တော်တို့နေထိုင်တဲ့ ဂြိုဟ်ရဲ့အမည်က လေးဘာ့စ်ဂြိုဟ်လို့ ခေါ်ပါတယ် အရှင်ကြီး၊ အရှင်ကြီးတို့ရဲ့ ကမ္ဘာဂြိုဟ်နဲ့ နေစကြဝဠာမိသားစုတစ်စုထဲမှာ အတူအပါအဝင်ပါပဲ"

ကျွန်းပိုင်ကြီးက ခေါင်းကို တဆတ်ဆတ်ညိတ်ရင်း...

"ဩော်...အခု လာရင်းကိစ္စကကော အလည်သက်သက်ပဲလား"

"ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ၊ အလည်အပတ်ဆိုတာထက် မိတ်ဆွေဖွဲ့ဖို့၊ စူးစမ်းလေ့လာဖို့ဆိုရင် ပိုမှန်ပါလိမ့်မယ်။ အဆင်ပြေရင် အချင်းချင်း ကုန်စည်ဖလှယ်ပြီး အရှည်သဖြင့် နီးနှောဆက်ဆံသွားဖို့ပါခင်ဗျ"

ကျွန်းပိုင်ကြီးရဲ့ အိမ်ဂေဟာရှေ့မှာ အားလုံးဝိုင်းဖွဲ့ ထိုင်လိုက်ကြတယ်။ သင်္ဘောကပ္ပတိန်က သူ့လူတွေကို ဘာသာစကားတစ်မျိုးနဲ့ အမိန့်ပေးလိုက်တော့ သင်္ဘောသားတွေက သူတို့ထမ်းယူလာတဲ့ သေတ္တာကြီးတွေဖွင့်ပြီး အထဲက ပစ္စည်းတွေကိုထုတ်၊ မြက်ခင်းပေါ် စီတန်းချပြပါလေရော....။

အားပါး...ကောင်းလိုက်တဲ့ ပစ္စည်းတွေ။ ဒီကျွန်းကဟာတွေနဲ့တော့ ဘာမှမဆိုင်ဘဲကိုး။ အထည်အလိပ်တွေ၊ ကျောက်သံပတ္တမြားတွေ၊ ဆန်းဆန်းပြားပြား အသုံးအဆောင်တွေ၊ အမွှေးနံ့သာတွေ ... ။ ဩော် ... ကော်ဇောလို၊ ထိုင်ခုံလို အိမ်သုံးပစ္စည်းတွေတောင်မှ ပါသေးရဲ့။

ကျွန်းသူကျွန်းသားတွေကတော့ အသက်ရှူဖို့ မေ့နေကြတဲ့ပုံမျိုး။ မျက်လုံးတွေ ပြူးကျယ်ဝိုင်းစက်လို့ ...။ ပစ္စည်းတစ်ခုခုကို ဆွဲထုတ်လိုက်ပလားဆိုရင် တန်ခိုးကြွဒ္ဓိပါဒ်ပြနေတဲ့ မှော်ဆရာတစ်ယောက်ရဲ့ စွမ်းပကား

mgyoe.com

mgyoe.com

ကို ကလေးတွေက တအံ့တသြ ငေးကြည့်သလိုမျိုး ... ။

ကျွန်းပိုင်ကြီးကိုယ်တိုင်လည်း အမည်ဖော်ရခက်တဲ့ ခံစားမှုတစ်ခုနဲ့။ တည်ငြိမ်သယောင် ဟန်ဆောင်နေပုံက မပိရိလိုက်တာ၊ ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်လို့။ ဘာမှတော့ မပြောဘူး။ အဲ ... နောက်ဆုံးသေတ္တာကိုလည်း ဖွင့်လိုက်ရော ဘာမှန်းမထုတ်ရသေးခင်မှာ အထဲကနေ သတ္တဝါငါးကောင် ဖြုန်းခနဲ ခုန်ထွက်လာလေရဲ့။ သေးသေးလေးတွေပါ။ အမြီးက ရှည်ရှည်သွယ်သွယ်၊ မည်းနက်တောက်ပြောင်နေတဲ့ မျက်လုံးအစုံက ပြူးထွက်လို့။

လေ့ကျင့်ထားသလား အောက်မေ့ရတယ်၊ တကယ်ပဲ အဲဒီအကောင်လေးတွေဟာ မြေပေါ်ကို ဖုတ်ခနဲကျတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် လုစ်ခနဲလုစ်ခနဲ လူတွေကြားထဲက ထိုးထွက်ပြီး အိမ်တွေဆီ ပြေးဝင်သွားတယ်။

စက္ကန့်ပိုင်းလောက်ပဲ ကြာတယ်ထင်လိုက်ရရဲ့။ ဟော ... ခုန်ထွက်လာတာ မြင်လိုက်ရတယ်။ ဟော ... ပျောက်သွားပြီ။ ဒါပဲ။

ဒါပေမဲ့ ကျွန်းပိုင်ကြီးကတော့ အဲဒါကို သေသေချာချာ သတိထားလိုက်တာဆိုတော့ ရင်ထဲမှာထင့်ခနဲ၊ ဟုတ်တယ် ... တစ်မျိုးကြီးပဲ ခံစားရတယ်။

မကြိုက်ဘူး ... မကြိုက်ဘူး။ အဲဒီသတ္တဝါရဲ့သွားတွေကို မကြိုက်ဘူး ... ။

"ဟေ့ ... ဟေ့ အဲဒါဘာကောင်လဲ၊ ဟော ... ပြေးသွားပြီ၊ လိုက်ဖမ်းလေကွာ"

ကပ္ပတိန်က နားမလည်သလို ကြောင်တောင်တောင် အမူအရာနဲ့ ...

"ခင်ဗျာ ... ဗျာ၊ သြော် ... မစိုးရိမ်ပါနဲ့ အရှင်ကြီး၊ အဲဒါကြွက် လို့ခေါ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ဂြိုဟ်ပေါ်မှာနေတဲ့ ကြွက်လို့ခေါ်ပါတယ်၊ အင်း ... ဒီလိုပဲလေ၊ ဒီကောင်တွေက ဟိုနားဒီနား ကပ်ခိုနေတတ်တာမျိုး၊ အခုလည်း ဒီသေတ္တာထဲ ဘယ့်နှယ့်လုပ် ပါလာသလဲမသိဘူး၊ ထားပါတော့လေ၊ ကဲ ... အရှင်ကြီး ရှုစားပါဦး၊ ဟောဒီအထည်တွေကိုကော နှစ်သက်ပါရဲ့လား"

အားလုံးရဲ့အာရုံဟာ သေတ္တာတွေထဲက အထည်အလိပ်တွေဆီကို ပြန်ရောက်သွားပြန်ရော၊ စကားဝိုင်းက ပြန်ပြီးစိုပြည်လာတယ်။

mgyoe.com

ကပ္ပတိန်က သူ့မှာပါလာတဲ့ ပစ္စည်းတွေအားလုံး ကျွန်းပိုင်ကြီးနဲ့တကွ ကျွန်းပေါ်ကလူတွေအတွက် လက်ဆောင်ပေးပါတယ်လို့လည်း ဆိုလိုက်ရော လက်ခုပ်တီးလိုက်ကြတာ ဆိုတာလေ၊ ဘာပြောကောင်းမလဲ ...။ လှိုင်းတွေ ကွဲကြေသွားသလိုမျိုး။ ဟုတ်တယ်။ ပြန်ခါနီးမှာတော့ ကပ္ပတိန်က မေးသွားသေးရဲ့။

"အရှင်ကြီးတို့ကျွန်းပေါ်မှာရော ဘာပစ္စည်းတွေများ ပေါပါသလဲ ခင်ဗျာ" တဲ့။

ကျွန်းပိုင်ကြီးက ပြုံးတယ်။ ဖြေတော့လည်း တစ်ခွန်းတည်း တိုတိုပဲ။

"မေတ္တာ ... "

သူတို့ပြန်သွားတော့ ကျွန်းသားတွေပျော်ပြီး ကျန်ရစ်တယ်။

(၂)

မိကောင်းဖခင် မိုးတိမ်တွေ ပင်လယ်ပေါ်မှာ မရှိကြတော့ဘူး။ မကြာခင် မုန်တိုင်း ကျတော့မယ်။ အင်း ... ဘယ်လိုပြောရမလဲ၊ သိပ်လှတယ်။ ဟုတ်တယ်၊ သိပ်လှတယ်။

* * *

"ကြွက်"

အစကတော့ အကြောင်းမသိသေးခင်မို့ ချစ်စရာအကောင်ကလေးလို့ အောက်မေ့မိပါတယ်။

အခုမှ ... ခက်တော့တာပဲ။

စားစရာသောက်စရာမှန်သမျှ ကိုက်ဖဲ့ဖျက်ဆီး၊ အဝတ်အစားတွေဆိုတာ တကကတဲ စုတ်ပြတ်မွရရာကြီးရော၊ အိမ်တွေမှာဆိုလည်း ထရံတစ်ချပ်မှ အကောင်းမရှိတော့ဘူး။ ကိုင်း ... ဘာကျန်သေးလဲ။ ပြီးရော။

တစ်ကျွန်းလုံး ပွက်ပွက်ဆူလိုက်သမှ၊ ဒီနေရာမှာ ကျွန်းပိုင်ကြီးကလည်း ဘာတတ်နိုင်မှာတဲ့တုံး။ ကြာလေခက်လေတော့ ဖြစ်ရှာမယ်။ ကြွက်ကောင်ရေ တိုးပွားနှုန်းကလည်း ကြောက်ခမန်းလိလိကိုး။

mgyoe.com

mgyoe.com

"ဟိုကောင်တွေဆီက ပါလာတဲ့ပြဿနာ ဟိုကောင်တွေထပ်လာမှပဲ ရှင်းခိုင်းရတော့မယ်"

ကျွန်းပိုင်ကြီးကတော့ ခပ်တိုးတိုးညည်းရှာသား။

အင်း ... ဒါပေမဲ့ ဟိုကောင်တွေက ဘယ်တော့လာမှာတဲ့တုံး။ ကဲ ... ။

* * *

(၃)

ထဘီရင်ရှားနဲ့ အပျိုမလေးတွေလို လှပနေလိုက်ပုံများ သဲမြေထဲ တစ်ဝက်မြုပ်ဝင်နေတဲ့ ကျောက်ဆောင်တွေလေ။

လှိုင်းတွေ ... လှိုင်းတွေ ကော့ခွက်ဝင်သွားလိုက်၊ ကုန်းရုန်းထလာလိုက်နဲ့၊ ကချေသည် ဆန်နေပြန်သေးရဲ့။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်းသူကျွန်းသားတွေအားလုံးရော၊ ကျွန်းပိုင်ကြီးရော အဲဒါတွေအားလုံးကို အရသာမခံနိုင်ကြပါဘူး။ ဟိုး ... ရေပြင်မှာ ကျောက်ချထားတဲ့ သင်္ဘောကြီးနဲ့ အဲဒီကနေကျွန်းဆီကို တရွေ့ရွေ့လှော်ခတ်လာနေတဲ့ လှေငယ်တွေဆီကိုပဲ အကြည့်တွေနဲ့ တအားလွှဲလွှဲပြီး ပစ်ပေါက်နေတော့တယ်။ သူတို့ ဒုတိယအကြိမ်လာကြပြန်ပြီကော။

* * *

ဒီတစ်ခါတော့ ပဋိသန္ထာရစကားတွေဘာတွေ ဆိုမနေတော့ဘူး။ ကမ်းပေါ်တက်တက်ချင်းပဲ ကျွန်းပိုင်ကြီးက ဆီးပြောတယ်။

"ကိုင်း ... မိတ်ဆွေတို့ရေ၊ ခင်ဗျားတို့ပဲ ရှင်းပေတော့"

ကပ္ပတိန် ငိုင်သွားတယ်။ ဘာများဖြစ်လို့ပါလိမ့်ပေါ့လေ။ နောက်တော့မှ ကြွက်ပြဿနာမှန်းလည်းသိရော တဟားဟား ရယ်တော့တာပဲ။ ပြီး ...

"အခုမှတော့ တစ်ကောင်ချင်းစီ လိုက်ဖမ်းလို့လည်း မရတော့ဘူး၊ အကောင်ပေါင်း ထောင်သောင်းချီပြီး ပွားနေရောပေါ့။ ဒါပေမဲ့ စိတ်မပူပါနဲ့အရှင်ကြီး၊ အဲဒီကြွက်တွေကို နှိမ်နင်းနိုင်တဲ့အကောင်တစ်မျိုး ကျွန်တော်တို့ဆီမှာ ပါလာပါတယ်"

mgyoe.com

mgyoe.com

ကပ္ပတိန်က သူ့သားငယ်တစ်ယောက်ကို သင်္ဘောဆိပ်ပြန်လွှတ်ပြီး အဲဒီအကောင်ကို ကျွန်းပေါ်ယူလာခဲ့ဖို့ ခိုင်းလိုက်တယ်။ ပြန်လာတော့ အဲဒီသင်္ဘောသားဆီမှာ ခပ်ရွယ်ရွယ်သတ္တဝါလေး ဆယ်ကောင် ဆယ့်ငါးကောင်လောက် ပါလာလေရဲ့။ ဟိုကြွက်ဆိုတဲ့ အကောင်လိုပဲ၊ ဒီသတ္တဝါတွေလည်း ခြေလေးချောင်းနဲ့ပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဒီအကောင်တွေက ပိုကြီးတယ်။ အမြီးကလည်း လုံးလုံးတုတ်တုတ်နဲ့။ ခြေသည်းတွေဆိုတာ ချွန်မြနေတာပဲ။

"ဒါ 'ကြောင်' ဆိုတဲ့အကောင်တွေပါ အရှင်ကြီး၊ ဒီကောင်တွေကိုသာ ကျွန်းပေါ်မှာ မွေးထားလိုက်ပါ၊ ကြွက်တွေ အကုန်ရှင်းသွားပါလိမ့်မယ်"

ကျွန်းပိုင်ကြီးကတော့ မှုန်ကုပ်ကုပ် မျက်နှာထားကြီးနဲ့၊ စကားလည်း တစ်လုံးမှ မဟတော့ဘူး၊ စိတ်ထဲမှာ အတော် အောင့်သီးအောင့်သက်ဖြစ်နေတာ အသိသာကြီး။

မကြိုက်ဘူး ... မကြိုက်ဘူး အဲဒီသတ္တဝါရဲ့ ခြေသည်းတွေကို လုံးဝမကြိုက်ဘူး။

ဟိုကြိုဟ်ဆိုးကောင် ကပ္ပတိန်က ပြန်ခါနီးမှာ ပြောသွားသေးရဲ့။

"ကျွန်တော်တို့ နောက်တစ်ခေါက်ထပ်လာပြီး အခြေအနေကြည့်ပါဦးမယ်အရှင်ကြီး"

* * *

(၄)

မုန်တိုင်းက သီချင်းဆိုတတ်တယ်။

သီချင်းဆိုတာမျိုးကလည်း သိတဲ့အတိုင်းပဲလေ။ အပျိုးတီးလုံး(Intro)တွေ၊ ခြေဆင်းတွေမှာဆို နှလုံးသားထဲကို အပ်ဖျားကလေး ရွရွဖိမြှုပ်လိုက်သလိုမျိုး တစိမ့်စိမ့်နဲ့ တိုးဝင်စူးနစ်စေသလောက် ဟော CHO ခေါ်ရပ်စ်လို့ခေါ်တဲ့ သံပြိုင်ပိုဒ်လည်းရောက်ရော ဝုန်းခနဲ ထိုးဆောင့်သွင်းပစ်လိုက်တာ ... အား!!! ။

ဒါတင် ဘယ်ကဦးမှာလဲ။

မုန်တိုင်းက ဘောလုံးလည်း ကန်တတ်တယ်။

mgyoe.com

mgyoe.com

အခုတော့ မုန်တိုင်းဘက်က ပယ်နယ်တီတစ်လုံး ကန်သွင်းခွင့်ရသွားပြီ။

* * *

(၅)

ဟောဒီ တတိယအခေါက်မှာတော့ ပွဲကကြမ်းပြီ။

ကပွဲတိန်ကတော့ ခြေခါခါ လက်ခါခါနဲ့ အကြောက်အကန် တောင်းပန်ရှာရဲ့။ သြော် ... ကျွန်းပိုင်ကြီးလား။ ဘယ့်နှယ့်ပြောနေပါလိမ့်။ ရှူးရှူးရှားရှားနဲ့ ဒေါသတွေ ထွက်နေလိုက်တာဗျာ။ ကြိမ်းမောင်းတဲ့ စကားသံတွေဟာ ငလျှင်ဆန်နေတော့တာပဲ။

"ဟေ့ကောင် ... သွား ...သွား၊ မင်းအကောင်တွေ အကုန်ပြန်ဖမ်းသွားတော့၊ ပထမတစ်ကောင်ကို ဆိုးလှပြီမှတ်နေတာ၊ ဟင်း ... နောက်အကောင်ရော ဘာထူးလို့လဲ၊ ရောက်ခါစက ကြွက်ကိုသတ်တော့ သတ်စားပါရဲ့၊ ဒါပေမဲ့ မီးဖိုချောင်ထဲက အစားအသောက်လည်းတွေ့ရော ကြွက်ကိုအပင်ပန်းခံ သတ်မစားတော့ဘူး၊ မီးဖိုချောင်ကဟာကိုပဲ ခိုးစားဖို့ချောင်းနေတော့တယ်၊ တောက်! ဟင်း 'ကြောင်' ဟုတ်လား၊ နာမည်ကိုက ကျက်သရေမရှိဘူး၊ ကြောင်ချေးစော်ကလည်း နံလိုက်တာ မပြောပါနဲ့တော့၊ ဒီကြားထဲ ကြွက်ဖမ်းရင်း ဝုန်းဝုန်းဒိုင်းဒိုင်း ပြေးလွှားတိုက်မိလို့ ငါတို့အိုးခွက်ပန်းကန်တွေ ပစ္စည်းပစ္စယတွေ ကျကွဲ၊ ပျက်စီး၊ ဟင်း ... တစ်ခုမှ ရစရာမရှိတော့ဘူး၊ ဒီမယ်ဟေ့ကောင် ... "

"ဗျာ ... ခင်ဗျာ ... အရှင်ကြီး"

"မင်းခေါ်လာတဲ့အကောင်တွေ မင်းအကုန်လိုက်ဖမ်း၊ အကုန် အကုန်၊ ကြွက်တွေရော ကြောင်တွေရော၊ တစ်ကောင်မှ မကျန်စေနဲ့၊ ပြီးရင် မင်းတို့လည်းပြန်ကြ၊ နောက်ဘယ်တော့မှ ကမ္ဘာမြေကို မလာကြနဲ့တော့ ... သွား"

ကပွဲတိန်ကတော့ အရမ်းကို တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေလေရဲ့။

"မဖြစ် ... မဖြစ်နိုင်ပါ အရှင်ကြီး၊ ငဲ့ညှာပါဦး"

ဟုတ်တော့လည်း ဟုတ်တယ်၊ မျိုးပွားချင်တိုင်းပွားပြီး ဘယ်နှကောင်

mgyoe.com

mgyoe.com

ရှိနေပြီမှန်းတောင် ခန့်မှန်းလို့မရနိုင်တော့တဲ့ သတ္တဝါတွေ၊ နောက်ပြီး တစ်ကျွန်းလုံးက ကြပ်ကြပ်မတ်မတ် ဝိုင်းနှိမ်နင်းနေတာတောင်မှ မနိုင်တာ၊ ဒီကပ္ပတိန်နဲ့ သင်္ဘောသားလေး အယောက်ငါးဆယ်လောက်က ဘာတတ်နိုင်မှာတဲ့လဲ။

အဲဒီမှာ ကပ္ပတိန်က ...

"နောက်ဆုံးအကြိမ်အဖြစ် ကြိုးစားကြည့်ပါရစေဦး အရှင်ကြီး၊ ကျွန်တော်မျိုးတို့မှာ နောက်ထပ်သတ္တဝါတစ်မျိုး ပါလာပါသေးတယ်၊ အဲ ... အဲဒီအကောင်ကတော့ ကြွက်ကောကြောင်ကော နှစ်မျိုးစလုံးကို အပြတ်အသတ်နှိမ်နင်းနိုင်ပါလိမ့်မယ် အရှင်ကြီး"

သက်ပြင်းချသံ ထွက်လာတယ်။ ကျွန်းပိုင်ကြီးဆီကပေါ့။ ဟုတ်တယ်။ ဘယ်လိုမှ ဣန္ဒြေမဆည်နိုင်တော့ဘူးလေ။ အင်း ... ဒါပေမဲ့ ဒါပေမဲ့ ဘာတတ်နိုင်မှာတဲ့လဲ။ ကဲ ... ပြော ဘာတတ်နိုင်မှာတဲ့လဲ။

ဒီအခြေအနေရောက်မှတော့ ခွင့်ပြုလိုက်ဖို့ပဲ ရှိတော့တာပေါ့။ ကပ္ပတိန်က သင်္ဘောပေါ်က သတ္တဝါနှစ်ကောင်ကို ခေါ်လာပြီး ကျွန်းပိုင်ကြီးရှေ့မှာ ကြိုးဖြေလွှတ်ပေးလိုက်တယ်။ အဖိုနဲ့အမ ဖြစ်ပုံရရဲ့။ အဲ ထူးခြားတာက ဒီသတ္တဝါနှစ်ကောင်ဟာ ကြွက်တွေကြောင်တွေလို လှစ်ခနဲ လှစ်ခနဲ ခုန်ပေါက်ပြေးလွှား မနေပါဘူး။ ခပ်ငြိမ်ငြိမ်၊ ခပ်တည်တည်ပဲ။ ကျွန်းပိုင်ကြီးကို စိုက်ကြည့်နေတယ်။ ပြီးမှ တောအုပ်ထဲကို တဖြည်းဖြည်းချင်း ဝင်သွားတယ်။ အင်း ... လမ်းသွားတော့လည်း ဟိုအကောင်တွေလို ခြေလေးဖက်စလုံးနဲ့ မသွားဘူး။ ရှေ့ခြေနှစ်ချောင်းကို မြှောက်ထားပြီး နောက်ခြေနှစ်ချောင်းနဲ့ပဲ လမ်းလျှောက်တာ။

ဟင်း!!! ကျွန်းပိုင်ကြီးရင်ထဲမှာ အော်ဂလီဆန်သလိုမျိုး ပျို့တက်လာလေရဲ့။

မကြိုက်ဘူး ... မကြိုက်ဘူး ဒီသတ္တဝါတွေရဲ့ မျက်လုံးအကြည့်ကို မကြိုက်ဘူး။

ကပ္ပတိန်ဝင်ပြောလိုက်တဲ့ စကားက ...

"အရှင်ကြီး၊ ဒီသတ္တဝါတွေရဲ့ အမည်ကိုတော့'လူ' လို့ခေါ်ပါတယ်"

* * *

mgyoe.com

mgyoe.com

(၆)

အဲဒီညမှာ ကမ္ဘာမြေဟာ စုန်းမအိုကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ ကျောကုန်း မွဲခြောက်ခြောက်နဲ့ တူနေတယ်။ စုန်းမကြီးရဲ့အဝတ်တွေကို လေတိုးသလိုမျိုး၊ ပင်လယ်ကလည်း တဖျပ်ဖျပ်လှုပ်ခါလို့။ ညှီစို့စို့အနံ့တွေ ပွက်ပွက်ထနေတယ်။

"ဟော ...ဟိုမှာ ကြည့်စမ်း၊ တလက်လက်နဲ့ ကမ္ဘာမြေဆီကို ချဉ်းကပ်လာတာ ဘာလဲ?"

ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါ မုန်တိုင်းရဲ့ မျက်စိဖြစ်တယ်။ တစ်ညလုံး ကျွန်းပိုင်ကြီး အိပ်မပျော်ပါဘူး။ သက်ပြင်းမောကြီးတွေကို တဟည်းဟည်းချလို့၊ ရှည်လျားလှတဲ့ သူ့ရဲ့လည်ပင်းကြီးကို တဆတ်ဆတ်ညိတ်လို့၊ သူတွေးရင်း အသက်ရှူကျပ်သထက် ကျပ်လာလေရဲ့။

မနက်မိုးစင်စင်လင်းတော့ တစ်ရေးမှမအိပ်ရသေးတဲ့ ကျွန်းပိုင်ကြီးဟာ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခု ချလိုက်ပါတယ်။

ပြီးတော့ ကျွန်းသူကျွန်းသားတွေ အားလုံးကိုခေါ်၊ ပိုင်ဆိုင်သမျှပစ္စည်းတွေအားလုံးကို သင်္ဘောတွေပေါ်တင်ခိုင်းပြီး နေထိုင်စရာ တခြားဂြိုဟ်သစ်တစ်ခုခုကိုရှာဖို့ ရွက်လွှင့်ထွက်ခွာ သွားကြပါတော့တယ်။

ကိုင်း ... နေရစ်ခဲ့တော့ ကမ္ဘာမြေရေ။ (အင်းပေါ့ လည်ပင်းရှည်ရှည်နဲ့ ဂြိုဟ်သားတွေ စွန့်ခွာထားရစ်ခဲ့တဲ့ ကမ္ဘာမြေမှာတော့ ကြွက်တွေရယ်၊ ကြောင်တွေရယ်၊ ပြီးတော့ လူရယ်ပဲ ကျန်ရစ်ခဲ့လေရဲ့)

* * *

(၇)

ဒီဇာတ်လမ်းဟာ (သမိုင်းစာအုပ်တွေ၊ ဒဏ္ဍာရီစာအုပ်တွေမှာ မပါသေးတဲ့ 'ကမ္ဘာမြေပေါ်ကို လူတွေ ဘယ်လိုဘယ်ပုံ စတင်ရောက်ရှိလာရတယ်' ဆိုတဲ့အကြောင်းပါပဲလို့ ကျွန်တော်ကပြောရင် ခင်ဗျားတို့အနေနဲ့ ရယ်စရာတစ်ခုသက်သက်လို့ပဲ သဘောထားစေချင်ပါတယ်။ ။

mgyoe.com

mgyoe.com

ကမ်းခြေ

ရွှေဝတ်ရည်

မုန်တိုင်း၏ မျက်နှာကြက်သည် ရိုင်းစိုင်းကြမ်းတမ်းစွာ ပြိုကျလာ၏။ ပင်လယ်သည် စစ်ပွဲတစ်ခုကို ဖန်ဆင်းရန် တံပိုးခရာ မှုတ်လိုက်ပြီဖြစ်သည်။ ကောင်းကင်တွင် ... သွေးတွေ ... သွေးတွေ၊ နက်ရှိုင်းစွာ နီရဲနေကြသည်။ ဒဏ်ရာရနေသော ပင်လယ်၏ အာခေါင်ကိုခြစ်ကာ နာနာကြည်းကြည်း အော်ဟစ်လိုက်သံကို ကြားရ၏။

စက်လှေကလေးကို ပွေ့ချီထားသော လှိုင်းလုံးသည် ဗြုန်းခနဲ ကောင်းကင်ကို ခုန်၍တိုက်သည်။ အမြင့်ဆုံးသို့အရောက်တွင် ပွေ့ချီထားသော စက်လှေကို စုံကိုင်၍ အောက်သို့ စိတ်ရှိလက်ရှိ ပစ်ချလိုက်တော့၏။

ပင်လယ်ချိုင့်ခွက်ထဲ စက်လှေ နစ်ဝင်အသွား နောက်ထပ် လှိုင်းတစ်လုံးက ကြက်ဥအခွံတစ်ခုကို ထုချေလိုက်သလို စက်လှေကလေး၏ နံရံအား ကြမ်းကြုတ်ပြင်းထန်စွာ ရိုက်ချိုးချလိုက်ပြန်တော့၏။

"ခင်လေး၊ ဘာငိုင်နေတာလဲ၊ လာ ... လာ ဒီကိုလာ၊ လုပ်လေ မြန်မြန်"

အသက်ကယ်လှေတစ်စင်းကို တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ဆုပ်ကိုင်ထားရင်း

mgyoe.com

mgyoe.com

အော်ဟာစ်နေသည့်ချစ်သူကို တစ်ချက် လှမ်းကြည့်ဖြစ်သည်။ နောက် ... စောစောက စက်လှေဝမ်းထဲမှ သူမ သယ်ထုတ်လာခဲ့သည့် ရေချိုပုံးနှစ်ပုံးနှင့် ဘီစကွတ်မုန့်ထုပ်များကို ပလတ်စတစ်အိတ်ထဲထည့်ကာ စုချည်ပြီး လှေဝမ်းထဲထည့်လိုက်၏။ ထိုအခါကျမှ သူမ၏ချစ်သူက တစ်စုံတစ်ရာကို သတိရသွားဟန်ဖြင့်

"ခင်လေး ... လှေကိုင်ထား ခဏ" ဟု ပြောပြီး ကေဘင်ခန်းထဲဆီသို့ တုန်လှုပ်စွာပြေးသည်။ ဝုန်းခနဲဝုန်းခနဲ ဖြတ်ရိုက်ချလိုက်သော လှိုင်းဘီလူး၏ လက်ဝါးကြမ်းကြမ်းအောက်တွင် နှစ်ကြိမ်ခန့် လဲကျပြီးမှ အခန်းထဲ ရောက်သွားသည်ကို သူမမြင်ရ၏။ သူပြန်ထွက်လာသောအခါ လက်ထဲတွင် လမ်းညွှန်သံလိုက်အိမ်မြှောင်တစ်လုံး ပါလာသည်။

"ဆရာ ... ၊ ရော့ ... ဒါလေးပါယူသွား"

စက်ခန်းအလုပ်သမားတစ်ဦးက သူမတို့နှစ်ဦးနှင့် လက်တစ်ကမ်း အကွာအထိ အရောက်လာနိုင်ရန် ကုန်းပတ်ပေါ်တွင် ပင်ပန်းကြီးစွာဖြင့် ခဲခဲယဉ်းယဉ်း တရွေ့ရွေ့ကြိုးစားရင်းက အော်ပြော၏။

လှိုင်းတွေက တဝုန်းဝုန်း။

သူမ၏ချစ်သူက လှေကားသံတန်းကို လက်မောင်းကွေးတစ်ဖက်ဖြင့် မြဲမြဲချိတ်ထားရင်း ခန္ဓာကိုယ်ကို ဝပ်ချကာ ထိုအလုပ်သမားလှမ်းပေးသော ပစ္စည်းကိုယူလိုက်သည်။ ဓားမြှောင်တစ်ချောင်း။

ထိုအလုပ်သမားက ဓားမြှောင်ကိုလှမ်းပေးရင်း "ဆရာတို့ လှေနဲ့ဆင်းကြတော့၊ ပြီးမှ ကျွန်တော်တို့ နောက်တစ်စင်းနဲ့ လိုက်ခဲ့မယ်၊ သုံးယောက်ပဲ ကျန်တော့တယ်ဆရာ၊ ထွန်းလင်းဦးနဲ့အောင်မော် ရေထဲကျသွားပြီ"

သူမ၏ချစ်သူဆီက မပီမသဆဲလိုက်သံကို ကြားရသည်။ နောက် သူမဘက်သို့လှည့်ကာ ...

"ဟာ!!! ခင်လေး၊ လုပ်လေ၊ ဘာငိုင်နေတာလဲ၊ တောက်!!! အရေးထဲမှာ မင်းကလည်းတစ်မျောင့်၊ လှေကိုချပြီး ဒီနေရာက အမြန်ဆုံး ခွာမှဖြစ်မယ်၊ စက်လှေနစ်သွားရင် ဒီနေရာမှာ ဝဲကတော့ဖြစ်ပြီး အားလုံး ဒုက္ခရောက်ကုန်လိမ့်မယ်"

ခန္ဓာကိုယ်ကို လှေမှပြုတ်ကျမသွားအောင် ကြိုးဖြင့်မြဲမြဲချည်ရင်း ပြော၏။

mgyoe.com

mgyoe.com

သူ့ကို သူမ အေးစက်စွာ ပြန်ကြည့်ဖြစ်သည်။ စင်စစ် သူပြောသလို သူမ ငိုင်တွေငေးမောနေခြင်း မဟုတ်။ စဉ်းစားနေခြင်းသာဖြစ်သည်။

သူမ စဉ်းစားနေသည်။ လွန်ခဲ့သော မေလ (၁၀) ရက်နေ့အကြောင်းကို စဉ်းစားနေသည်။ ထိုနေ့သည် သူမ၏မွေးနေ့ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

(က)

အပြင်ဘက်တွင် မိုးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းနေသည့်တိုင် သူမစိတ်ထဲတွင် ထူးထူးခြားခြား ခံစားရခြင်းမျိုး ဖြစ်မလာ။ တကယ်ဆိုလျှင် အရင်တုန်းက ဒီလိုမိုးရေထဲတွင် အဆောင်းအကာမဲ့ လျှောက်သွားရန် လွန်မင်းစွာ နှစ်သက်တတ်သော သူမအဖို့ အခုလို သူမ၏မွေးနေ့တွင် အချိန်အခါမဟုတ် ရွာသွန်းလာသောမိုးကြောင့် ထိုသို့စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်ပါနိုင်ခဲ့သည့် ကာလများကို ပြန်လည်တမ်းတခြင်း သို့မဟုတ် လွမ်းဆွတ်ခြင်း၊ နှမြောကြေကွဲခြင်း သို့တည်းမဟုတ် အလားတူ စိတ်ခံစားမှုတစ်မျိုးမျိုး ဖြစ်မိဖို့ ကောင်းလွန်းနေသည်။ သို့တိုင် သူမကတော့ လိပ်ပြာအသစ်တစ်ကောင် ဖြစ်လုဆဲဆဲ အခြေအနေမျိုးလောက်ကိုပင် သူမကိုယ်သူမ လုံခြုံမှုရှိလှပြီဟုတွေးကာ ကျေနပ်ရုံမျှသာ တတ်နိုင်တော့၏။

ခန္ဓာကိုယ်ကို စုတ်ပြဲနေသော ပုလင်းတစ်လုံးလို စွန့်ပစ်ထားခြင်းဖြင့်လည်း အဓိပ္ပာယ်တစ်စုံတစ်ရာ ရေးခြစ်၍ မရနိုင်မှန်းသိသည်။ အဝတ်အစားသစ်တို့၏ အထဲသို့ဝင်ကာ မိမိဘာသာ ဖန်ဆင်းကြည့်ရုံနှင့်လည်း သည့်ထက်ပို၍ ခြားနားသွားမည်မဟုတ်ကြောင်းကိုလည်း သိသည်။ ပြတင်းပေါက်ဘောင်ပေါ်တွင် ခိုနားနေသော ရေစိုလိပ်ပြာတစ်ကောင်၏ ဖြည်းလေးသော တောင်ပံအခတ်ကို ငေးကြည့်လျက်လည်းကောင်း၊ လင်ဒါပဟိုဂင်၏ ကဗျာများကို ဖတ်၍လည်းကောင်း၊ နာမည်ကြီး အရက်မျိုးစုံတို့ကို တစိမ့်စိမ့် အရသာခံ သောက်လျက်လည်းကောင်း၊ ကုန်ကုန်ပြောရလျှင် သူမ၏မျက်လုံးများကို အနက်ရောင် မျက်မှန်တစ်လက်ဖြင့် ဖုံးအုပ်လိုက်ခြင်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း စိတ်သည် အရောင်ပြန်လက်လာတော့မည် မဟုတ်ကြောင်းကို သုံးသပ်မိသောအခါတွင်ကား စုတ်ပြဲနေသော ပုလင်းသည် ခန္ဓာကိုယ်မဟုတ်ဘဲ ခံစားစိတ်သာဖြစ်ကြောင်း သူမ မှန်ကန်စွာ နားလည်

mgyoe.com

mgyoe.com

သွား၏။

အဆင်ပြေပြေရုံသက်သက်ဆိုလျှင် သူမ၏စိတ်ကို သူမ သည်လိုအဖြစ်ခံမည်မဟုတ်မှန်း သေချာပါသည်။ ယခုတော့ သူမ၏အိပ်မက်ထဲတွင် သူမကိုယ်တိုင် နှစ်နှစ်မက်မက် ခံစားရေးဆွဲခဲ့သော ပန်းချီကားများသည်ပင် မကျန်ရစ်တော့။ သူမနားလည်သလောက်ကတော့ ထိုပန်းချီကားများသည် သန့်ရှင်းမှုမဲ့လွန်းသည်ဟု ထင်သည်။

ပန်းချီကားတွေရယ်လို့မှတော့ မဟုတ်ပါဘူးလေ။ ပထမဦးဆုံးအကြိမ်အဖြစ် သူမနှုတ်မှ အသံထွက်အောင် ရေရွတ်ညည်းတွားမိသည်။ သူမစားခဲ့သော ထမင်းပန်းကန်ပြားများအားလုံး၊ သူမ၏ သောက်ရေခွက်များအားလုံး၊ ပြီးတော့ ... သူမ၏ အဝတ်အထည်များအားလုံး၊ အားလုံးသည် သူမ၏စုတ်တံတို့ကို ဆေးကြောရာခွက်ကဲ့သို့ပင် လုပညစ်ထေးခဲ့ပြီးပြီ။

တကယ်တော့ သူမ၏ဘဝကို သည်လို အရောင်ဆိုးလိုက်သည့်အရာများမှာ အပြုံးများသာဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် သူမထံသို့ ပို့လွှတ်ခြင်းခံရသော မုသာဝါဒါအပြုံးများ၊ အဒိန္နဒါနာအပြုံးများဖြစ်သည်။ ပန်းကန်ခွက်ယောက်ထဲသို့ ကျလာသမျှသော အပြုံးများသည် သူမကို အဆိပ်ခတ်လိုက်ကြ၏။ အဝတ်အထည်များကြားတွင် လုံးထွေးနေသော အပြုံးများသည် သူမ၏မျက်နှာနှင့် ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့အပြားတွင် ရှည်လျားရှုပ်ထွေးနေသော အမွေးအမှင်ကြမ်းရှရှကြီးများ သန်စွမ်းစွာပေါက်လာစေ၏။ ထိုအပြုံးများ၏ကျိန်စာကြောင့်ပင် ယခုတော့ သူမသည် ကြမ်းတမ်းရှုပ်ထွေးသော အမွေးအမှင်ကြီးများဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံးဖုံးအုပ်လျက် ရွံ့ရှာစက်ဆုပ်ဖွယ် သတ္တဝါကြီးတစ်ကောင်လို ဖြစ်နေလေပြီ။

ထိုမျှသာမကသေး၊ ထိုအပြုံးများသည် မျက်နှာကြက်အမိုးတွင် တချို့၊ ကြမ်းခင်း ဖယောင်းပုဆိုးပေါ်တွင်တချို့၊ ဗီရိုအံဆွဲတွေထဲမှာတချို့၊ စားပွဲတင်ပန်းအိုး အပြင်အပတွင် ဖိတ်လျှံကျနေသည်တချို့ ...။

ဩော် ... အခုတော့ သူမပိုင်ဆိုင်သမျှတို့တွင် အပြုံးများသာ ကျန်ရစ်ခဲ့တော့သည်။

သူမ၏ချစ်သူက သူမ၏ဘေးတွင် လာရပ်သည်။ နောက် ...

"ခင်လေးရဲ့ မွေးနေ့မှာ ကိုယ်လက်ဆောင်တစ်ခု ပေးချင်တယ်၊ ခင်လေး

mgyoe.com

mgyoe.com

ဘာလိုချင်လဲပြော"

သူမ အသာမော့ကြည့်သည်။ တည်ငြိမ်အေးချမ်းလွန်းသည့် ချစ်သူ့မျက်နှာကို မြင်ရ၏။ သြော် ... ကိုကိုရယ် ... ဟု စိတ်ထဲမှတီးတိုးရေရွတ်ဖြစ်ပြန်သည်။ သူမထက် ဆယ်နှစ်လောက်နီးပါး အသက်ပိုကြီးသော ချစ်သူသည် အမြဲတမ်းလိုလိုပင် သူမကို အေးဆေးရင့်ကျက်သည့် ဦးဆောင်မှုပေးနိုင်ခဲ့၏။ သူမ၏ စေ့ထားသော သွားများအကြားမှ ရေခဲငွေ့သီးနေသည့် စကားလုံးများ ထွက်ကျလာ၏။

"ကျွန်မသာ လူတစ်ယောက်အဖြစ်နဲ့ လောကကြီးဆီက တစ်စုံတစ်ခု ရဖို့ အကြောင်းရှိတယ်ဆိုရင် အဲဒီတစ်စုံတစ်ခုကို ကျွန်မလိုချင်တယ်"

ခေတ္တမျှ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက် သွားပြန်သည်။ နောက်မှ သူမ၏ချစ်သူက

"တစ်စုံတစ်ခုကို လိုချင်ရင် တစ်စုံတစ်ခု လုပ်ရမှာပေါ့"

အဲဒီလိုဆိုရင်ကော ရဖို့သေချာလို့လားဟု သူမက လေးတွဲ့စွာ ပြန်မေးလိုက်၏။

"သေချာတာပေါ့ ခင်လေးရယ်၊ စက်ဝိုင်းတစ်ခုရဲ့အထဲ အလယ်ဗဟိုမှာဖြစ်ဖြစ်၊ တခြား တစ်နေရာမှာဖြစ်ဖြစ် အစက်တစ်စက်ကို ချလိုက်၊ အဲဒီအစက်အပြောက်ကလေးဟာ ခင်လေးဖြစ်တယ်ဆိုပါစို့၊ ပြီးရင် အဲဒီအစက်ကလေးပေါ်မှာ ခဲတံထိပ်ဖျားကိုတင်၊ မျက်စိမှိတ်ပြီး ကြိုက်တဲ့ဘက်ကို ဦးတည်၊ မျဉ်းတစ်ကြောင်းသာ ဖြစ်အောင်ဆွဲချလိုက်၊ သေချာတယ်၊ အဲဒီမျဉ်းဟာ တစ်နေရာမှာ စက်ဝန်းအနားသတ်မျဉ်းကွေးနဲ့ ထိဆုံသွားမှာပဲ၊ ဒီလိုပဲပေါ့၊ ခင်လေးဟာ သမုဒ္ဒရာအလယ်ရောက်နေတဲ့ ဘဝတစ်ခုဖြစ်တယ်ဆိုပါစို့၊ ကမ်းမမြင်လမ်းမမြင်လို့ ထင်စရာ ရှိကောင်းရှိမယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကြိုက်ရာအရပ်မျက်နှာ တစ်ခုခုကိုသာ ရွေးချယ်ပြီး ဦးတည်သွားလိုက်စမ်း၊ အဲဒါဟာ ကမ်းခြေပဲ၊ မြေပုံအရ နီးတာနဲ့ ဝေးတာပဲ ကွာမယ်၊ သေချာတာကတော့ တစ်နေ့နေ့မှာ သမုဒ္ဒရာဆုံးမှာပဲ၊ အဲဒီ သမုဒ္ဒရာအဆုံးမှာ ကမ်းခြေဆိုတာကတော့ ရှိနေမှာပဲလေ"

ချစ်သူ၏စကားသံကို နားထောင်ရင်း သူမ ပြတင်းအပြင်အပသို့ ငေးကြည့်နေ၏။ မိုးကသည်းသည်းထန်ထန် ရွာနေဆဲပင်ရှိသေးသည်။ မုတ်သုံ

mgyoe.com

ကိုကြိုသော လေငွေ့ထဲတွင် သစ်ပင်တွေ ကိုင်းကိုင်းညွတ်ညွတ်ရှိနေသည်ကို မြင်ရ၏။

ညစ်ပတ်၍ စွတ်စိုမှောင်မိုက်သော အခန်းကျဉ်းရှည်ရှည်မျောမျော တစ်ခုအတွင်းသို့ သူမရောက်ရှိနေပြန်သည်။ ထိုနေရာသည် သူမထိုင်နေကျ ကဖေးဆိုင်လေးဖြစ်၏။ ဝိုးတဝါးမီးရောင် မှိန်မှိန်အောက်၊ အခန်းပြည့် စားပွဲတိုင်းတွင် ကိုယ့်အုပ်စုနှင့်ကိုယ် ထိုင်နေကြသူများ၊ ကျယ်လောင်စွာ အော်ဟစ်ပြောဆိုနေကြသံများ၊ ဒေါသတကြီး ငြင်းခုံကြသံများ၊ တစ်ချက်တစ်ချက်တွင် တစ်ရှိုက်တစ်ယောက်၏ စိတ်လိုလက်ရ သီချင်းအော်ဆိုလိုက်သံ၊ ခုံကိုလက်ဖြင့်ရိုက်ကာ စည်းချက်လိုက်သံများကို ကြားရသည်။

တစ်ချိန်လုံး တဖြောက်ဖြောက် ရွာချနေသော မိုးစက်တို့သည် ဆိုင်တံစက်မြိတ်မှတစ်ဆင့် ငြီးငွေ့ဖွယ်ရာ တစ်စက်ချင်း စီးကျနေ၏။ အေးစက်ထိုင်းမှိုင်းသော လေထုကြောင့် အသက်ရှူရသည်မှာ မပေါ့ပါး။ စားပွဲတစ်ဝိုင်းနှင့်တစ်ဝိုင်း ပြွတ်သိပ်ကျပ်ညပ်ထိုင်နေကြသူ အားလုံးလိုလို၏ မျက်နှာများတွင် ရေခဲငွေ့တို့ သီးနေသည်ဟုပင် အောက်မေ့ရသည်။ တစ်ဝက်တစ်ပျက်အလင်းရောင်ကျနေသော မျက်နှာတို့၏ အစိတ်အပိုင်းတိုင်းသည် အဆီပြန်လျက် ဝါကြန့်ကြန့်နီကြင်ကြင် ဖြစ်နေကြပြီး အမှောင်ရိပ်ကျနေသောအပိုင်းများတွင် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် လျှို့ဝှက်သည့်ခံစားမှုတို့ဖြင့် ပြည့်နှက်နေကြ၏။

စီးကရက်ဆေးလိပ် အငွေ့ပေါင်းစုံတို့သည် တထောင်းထောင်း ရောယှက်လွင့်တက်ကာ ဦးခေါင်းများအထက်နားတစ်ဝိုက်တွင် တိမ်ဖွဲ့အုံ့ခိုနေကြသည်။ နိမ့်သောအမိုးမျက်နှာကြက်မှ ညစ်ပတ်ရုပ်ထွေးစွာ တို့လို့တွဲလောင်းကျနေသည့် ပင့်ကူအိမ်များ ပိုးမျှင်များသာည် ထိုမီးခိုးငွေ့ခဲတို့နှင့်ရောယှက်ကာ စိတ်မချမ်းသာဖွယ်ရာ အရောင်အဆင်းဖြင့် ကျက်သရေမဲ့လျက်သားရှိ၏။

တစ်ဆိုင်လုံးရှိ ထိုင်နေကြသူများ၊ သူတို့စားပွဲမှ အသီးသီးထလာနေကြသည်ကို မြင်ရသည်။ သူတို့ သူမဆီသို့ လာနေကြသည်။ သူမကို ချီးကျူးစကားတွေ ပြောကြသည်။ သူမက အနုပညာသစ်နှင့်ဆိုင်သော စောဒကပြဿနာ(သို့မဟုတ်) ဘာသာရပ်တစ်ခု(သို့မဟုတ်) အတွေးအခေါ်သစ်

mgyoe.com

mgyoe.com

ဂိုဏ်းတစ်ခုခုနှင့်ပတ်သက်၍ သူမ၏ရဲရင့်ပြတ်သားသော ကိုယ်ပိုင်အယူအဆများ၊ ခိုင်မာခြေမြစ်သော ကျိုးကြောင်းကောက်ချက်များအကြောင်း သူတို့ကို အားတက်သရော ရှင်းပြနေသည်။ သူတို့ကထပ်၍ ချီးကျူးကြပြန်သည်။ ထို့နောက် သူမကို တစ်ဦးချင်းစီက လက်ဆွဲနှုတ်ဆက် ဂုဏ်ပြုကြ၏။ ပြုံးပြကြ၏။ သူမကပြန်လည်၍"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"(သို့မဟုတ်) အလားတူယဉ်ကျေးဖွယ်ရာ စကားတစ်ခွန်းခွန်း တုံ့ပြန်ပြောသည်။

သူမ နောက်ဆုံး မှတ်မိသရွေ့ကတော့ ထိုနေ့ညက အပြန်လမ်းတွင် မိုးရေဖြင့် ချွဲညစ်နေသည့် ကတ္တရာလမ်း၊ ရွှံ့အိုင်ချိုင့်ခွက်၊ (သူမကို အတန်ငယ် စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်စေသည့်) ဘေးဘက်ဝဲယာမှ လာ၍စဉ်သော မိုးဖွားမှုန်များ၊ ထီးအမိုးများတွင် သီးစုကာ ခြေဖမိုးပေါ်ကျသော မိုးရေစများ အစရှိသည့် သမားရိုးကျ သင်္ကေတများအပြင် မုသာဝါဒအပြုံးများ၊ အဒိန္နာဒါနအပြုံးများ၊ အလျော်အစားအပြုံးများ၊ မဟာဗျူဟာအပြုံးများကိုပါ လေးလေးပင်ပင်ဖြင့် ဒုက္ခကြီးစွာ သယ်ပိုးပြန်ခဲ့ရခြင်းပင်။

အဲဒီအချိန်ကစ၍ ရယူနိုင်ခဲ့သလိုလိုနှင့် ပေးခဲ့ရသည့် ထိုကဲ့သို့သော ခရီးမျိုးကို နောက်ထပ်မသွားတော့ရန် သူမဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

* * *

အပြင်ဘက်တွင် မိုးက သည်းသည်းထန်ထန် ရွာနေဆဲပင် ရှိသေးသည်။ ပြတင်းပေါက်နားမှခွာကာ အခန်းအလယ်သို့ သူမ တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်လာလိုက်၏။ သူမ၏ချစ်သူက သူမကို ငေးကြည့်နေသည်။

ထိုစဉ် သူမက

"ကျွန်မရဲ့မွေးနေ့ကို ဟောဒီအခန်းလေးထဲမှာ မီးပုံပွဲလုပ်ပြီးတော့ကျင်းပမယ် ... " ဟု အော်ဟစ်ကြွေးကြော်ကာ နံရံတွင်ကပ်ထားသော ပြက္ခဒိန်မှ မေလ ၁၀ ရက်နေ့ပါစာရွက်ကို ဗြန်းခနဲဖြဲဆုတ်ပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ် ပစ်ချလိုက်၏။ ထို့နောက် အခန်းထဲတွင် ပြန့်ကျဲရှုပ်ပွနေသည့် အပြုံးများကို တံမြက်စည်းဖြင့် လှည်းကျင်းကာ ပြက္ခဒိန်စက္ကူစုတ်ပေါ် စုပုံထားလိုက်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် စားပွဲပေါ်မှမီးခြစ်ကို လှမ်းယူကာ ထောက်ခနဲ

mgyoe.com

mgyoe.com

ခြစ်လိုက်ပြီး အပြုံးများကို မီးရှို့ပစ်လိုက်လေတော့သည်။

အလွန်မနှစ်သက်ဖွယ် အနံ့တစ်မျိုး ထွက်လာ၏။ မီးတောက်၏ ဝါကြင့်နီကြောင်သောအလင်းသည် သူမ၏မျက်နှာကို တဖျပ်ဖျပ်လာရိုက်ကာ တစ္ဆေတစ်ကောင် တုန်ယင်လှုပ်ယမ်းနေသလို ကြောက်မက်ဖွယ်အသွင်အပြင်ကို ဖြစ်စေသည်။

သူမ၏ချစ်သူက အလွန်တည်ငြိမ်အေးစက်နေသည့် လေသံဖြင့် –

"မင်းရဲ့မွေးနေ့က မွေးနေ့အတုကြီးပဲ၊ ခုနစ်ရက်ကို တစ်ပတ်၊ ၃၆၅ ရက်ကို တစ်နှစ်အဖြစ် သူများကပုံစံချသွားတဲ့ ပြက္ခဒိန်ကို မှီခိုပြီး ဘယ်နေ့ဘယ်ရက်ဆိုတဲ့ ကိန်းဂဏန်းတွေကို မှတ်သားထားရတာမဟုတ်လား၊ ပြက္ခဒိန်ဆိုတဲ့အရာသာမရှိခဲ့ရင် မင်းရဲ့ မွေးနေ့ပွဲကို ဘယ်လိုကျင်းပနိုင်မလဲ ... "

"တကယ်တော့ ဒါဟာ မင်းပိုင်ဆိုင်တဲ့ နေ့လည်းမဟုတ်ဘူး၊ မင်းကို လူ့လောကထဲ ရောက်လာအောင် အမှန်တကယ် ရဲရဲရင့်ရင့် စွမ်းဆောင်ပေးခဲ့တဲ့သူက မင်းအမေပဲ၊ အဲဒီတော့ မင်းမိခင်ကို ဂုဏ်ပြုပါ၊ ဒီနေ့ဟာ မင်းမိခင်ပိုင်ဆိုင်တဲ့နေ့သာ ဖြစ်တယ် ... "

ရှိသမျှအင်အားတို့ကို စုစည်းကာ အခန်းနံရံကို သူမ လက်သီးဖြင့် ပြင်းထန်စွာ ထိုးချလိုက်သည်။ နောက် ...၊ ဘယ်မှာလဲ၊ ဒါဖြင့် ကျွန်မ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရတဲ့နေ့ ဘယ်နေ့လဲ ...?၊ ပြောစမ်းပါ၊ ကျွန်မဟာ လူ့ဘဝမှာ နေ့ရက်တစ်ခုတောင် ပိုင်ဆိုင်ခွင့်မရတော့ဘူးလားဟု အာခေါင်ကိုခြစ်၍ သူမ အော်ဟစ်ပစ်လိုက်၏။ သူမ၏ချစ်သူက သူမကို ပြုံး၍ ကြည့်ရင်း ...

"လူတစ်ယောက်ရဲ့ ဂုဏ်သတ္တိရှိတဲ့ အဖြစ်ကိုရောက်အောင် မင်းကိုယ်မင်း လောကကြီးထဲ မွေးဖွားရဲတဲ့နေ့ဟာ မင်းရဲ့ မွေးနေ့အစစ်ပဲပေါ့"

(ခ)

သူမ၏ချစ်သူက ဒီနေ့ ကိုယ့်ဖေဖေ စက်လှေဝင်မယ်လို့ မြို့တက တယ်လီဖုန်းလာတယ်။ လိုတာတွေစီစဉ်ပေးဖို့ ကိုယ် ကမ်းနားကိုသွားရဦးမယ်။ ခင်လေး လိုက်ခဲ့ပါလားဟု ခေါ်သောကြောင့် သူမ စိတ်မပါစွာ

mgyoe.com

mgyoe.com

ညည်းရင်းညျူရင်း ကမ်းနားကိုရောက်ခဲ့၏။ သူမတို့နှစ်ယောက် ရောက်သွားချိန်တွင် စက်လှေက ဆိုက်ကပ်ထားပြီးနှင့်ပြီဖြစ်၏။ စက်လှေက အခွံသက်သက်၊ လိုက်ပါလာသူကလည်း ငါးဦးတည်းသာ။

ကုန်ပစ္စည်း သယ်ရန်ချရန် အစီအစဉ်လည်းမရှိဟု သိရ၏။ ထွန်းလင်းဦးဆိုသည့် အသားမည်းမည်း၊ ပိန်ခြောက်ခြောက် စက်လှေအလုပ်သမားတစ်ယောက်က သူမ၏ချစ်သူကို သူ့ဖခင်ကမှာလိုက်သည့် စကားများ၊ ဝယ်ခိုင်းလိုက်သည့် ပစ္စည်းအမျိုးအမည်များနှင့် ပြန်ထွက်ခွာရန် အစီအစဉ်များကို အသေးစိတ်ပြောပြသည်။ ထိုအချိန်တွင် သူမကတော့ သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်တွင် စုပုံထားသော ကြိုးခွေများ၊ အသက်ကယ်ဘောကွင်းများ၊ ညိုစိုစိုထိုင်းသော လေထု၏ရနံ့၊ ညစ်ပတ်ချွဲကျိနေသည့် သစ်သားကိုယ်ထည်ကျောက်ဆူးကြိုး၊ သင်္ဘောတက်မကိုင်ဘီး စသည့်အရာများကို ရင်ခုန်တတ်လွန်းစွာ ငေးစိုက်ကြည့်နေမိပြီဖြစ်သည်။ စက်လှေကိုဖွဲ့စည်းထားသည့် ကိရိယာတိုင်းကို မွေးကင်းစကလေးငယ်တစ်ယောက်၏ နီရဲနုထွတ်သော ခြေလက်အစိတ်အပိုင်းများဟုပင် ထင်မိ၏။ ထိုအရာများကို သူမ၏နှုတ်ခမ်းဖြင့် ဖိကပ်နမ်းစုပ်ပစ်လိုက်ချင်စိတ်ကို မနည်းချိုးနှိမ်ထားရသည်။

ဘယ်လောက်များ အံ့သြဖို့ကောင်းလိုက်ပါသလဲဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ပြန်မေးဖြစ်၏။ (တစ်ခါမျှ မြင်ဖူးခြင်းမရှိပါဘဲလျက်) ပင်လယ်ဆိုသည့်အရာကို မြတ်နိုးတွယ်တာနေမိသည့် အချစ်စိတ်သည် သူမရင်ထဲတွင် ဘယ်တုန်းကတည်းက ကွယ်ဝှက်ရှင်သန်နေခဲ့သည်မသိ။ နောက် ငါးရက်အကြာတွင် (သူမ၏ မရမက ပူဆာမှုကြောင့်) သူမကော ချစ်သူပါ နှစ်ဦးစလုံး ပင်လယ်ဖက်သို့ဦးလှည့်ထားသည့် စက်လှေပေါ် ရောက်လာခဲ့ကြလေသည်။

စက်လှေအလုပ်သမားတို့က စက်လှေပိုင်ရှင်၏ သားဖြစ်သူနှင့် ခပ်ကြောင်ကြောင် မိန်းကလေးတစ်ယောက်တို့၏ သဘာဝမကျသည့် အဆီအငေါ်မတည့်သော အချစ်ကို တအံ့တသြဖြစ်ကာ ငေးကြည့်နေကြချိန်တွင် သူမ၏ချစ်သူကတော့ သူမ၏ပခုံးကို နွေးထွေးနူးညံ့စွာ ဖက်ထားရင်း . .

"ဒါတွေဟာ ခင်လေး စိတ်ကူးယဉ်လွန်းလို့ ဖြစ်ရတာ" ဟု ရယ်ရယ်မောမော ပြောနေသည်။

* * *

mgyoe.com

"မင်း စိတ်ကူးအယဉ်လွန်လို့ အခုလို ဒုက္ခရောက်ရတာကွ"

ချုပ်တည်းနိုင်စွမ်း ကင်းမဲ့စွာ ဒေါသထွက်နေသော သူမ၏ချစ်သူကို ကြည့်ရင်း သူမအံ့သြနေရပြန်လေသည်။ ချစ်သူ၏အမြဲလိုလို ငြိမ်နေတတ်သော အသွင်အပြင်ကို မမြင်ရ။ သူမ အမြဲတမ်း အထင်ကြီးလေးစားခဲ့ရသော သူ့စိတ်ဓာတ်အင်အားတွေ ဘယ်ရောက်ကုန်ပြီလဲဟု နှမြောတသစွာ တွေးဖြစ်၏။

အသက်ကယ်လှေတစ်စင်းဖြင့် သူမတို့နှစ်ဦးသား ပင်လယ်ထဲ လှော်ရင်းခတ်ရင်း မျောနေသည်မှာ တစ်နေ့နှင့်တစ်ည ကြာမြင့်ခဲ့ပြီ။ မုန်တိုင်းစဲလျှင်စဲချင်း အခြားလှေတစ်စင်းဖြင့် ပါသွားသော စက်လှေအလုပ်သမား သုံးယောက်ကိုပြန်ရှာရန် သူမ အကြံပေးခဲ့သည်။ ထိုအလုပ်သမားတို့အနေဖြင့် မုန်တိုင်းထဲတွင် စက်လှေကိုထိန်းသိမ်းရန် ကြိုးစားနေရသောကြောင့် သူတို့၏လှေပေါ်သို့ ရေနှင့်ရိက္ခာသယ်ရန် အချိန်ရမည်မဟုတ်ကြောင်း သူမ တွေးမိသောကြောင့်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် သူမ၏ ကရုဏာအကြံပေးချက်အတွက် ချစ်သူထံမှ ပြန်လည်ရရှိသောဆုလာဘ်မှာ မကြားဝံ့မနာသာ ညစ်ညမ်းစွာဆဲရေးလိုက်သည့် စကားလုံးများသာဖြစ်၏။ နောက် ...

"ဒီပင်လယ်ထဲမှာ ကယ်မယ့်သူမတွေ့ဘဲ ဘယ်လောက်ကြာကြာ မျောနေဦးမယ်မှန်းမှ မသိတာ၊ ဒီကောင်တွေအတွက် အစာတွေ ရေတွေ ခွဲပေးထားရဦးမှာလား သောက်သုံးမကျတဲ့ဟာမရဲ့ ... ၊ ရှင်းရှင်းပြောရရင် မင်းကိုတောင်ငါက သထာတာမဟုတ်ဘူး ..."

နောက်တော့ သူမကြောင့် ဒီခရီးကို ထွက်လာမိခဲ့၍သာ ဒုက္ခရောက်ရခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ သူမကို အပြစ်တင်သည့်စကားများ တရစပ်ပြော၏။ ပြောရင်းမောသွားလျှင် ခဏရပ်၏။ နောက်သင်္ဘောတစ်စင်းစင်းနဲ့တွေ့ရင် ကောင်းမှာပဲဟုပြော၏။ လှေကို တစ်ချက်နှစ်ချက်လှော်၏။ နောက် ဟိုကောင်တွေ ဦးရှင်ကြီးကို တင်တာမြှောက်တာ သေသေချာချာ မလုပ်ဘူးနဲ့တူတယ်ဟုပြောရင်း မရှိတော့ပြီဖြစ်သော အလုပ်သမားများကို အသံကုန်ဟစ်ကာ ဆဲရေးတိုင်းထွာ၏။ နောက်လှေကို တစ်ချက်နှစ်ချက်လှော်ပြန်၏။ နောက် ရေငတ်လျှင် ရေဘူးဖွင့်၍သောက်၏။ နောက် သူမဘက်သို့ လှည့်ကာ

mgyoe.com

mgyoe.com

"အခုမှ လော့်တက်ကိုင်ပြီး တစ်ချိန်လုံး ကုန်းရုန်းလော့်မနေနဲ့ အပိုပဲ၊ အစကတော့ဖြင့် ဒီသောက်သုံးမကျတဲ့ခရီးကို လိုက်ချင်လွန်းလို့ဆိုပြီး ဒုက္ခပေးတာ၊ မင်းဟာ ဂြိုဟ်ကောင်မသက်သက်ပဲ"

နောက် ... အခုနေ ကျွန်းစုတွေဘက်က ငါးဖမ်းလှေတွေနဲ့တိုးရင် ကောင်းမှာပဲဟု ညည်းညည်းတွားတွား ပြောပြန်၏။ လှေကို တစ်ချက်နှစ်ချက် လော့်၏။ နောက် ရှင်ဥပ္ပဂုတ္တာမထေရ်မြတ် ကယ်တော်မူပါဟု အာခေါင်ကိုခြစ်၍အော်ပြန်၏။

သူမဘာမှမတတ်နိုင်။ ဝမ်းနည်းစွာဖြင့် မျက်နှာကို တစ်ဖက်သို့ လွှဲထားလိုက်ရတော့သည်။ သူပြောသမျှ၊ ဆဲသမျှ ညည်းညူသမျှ စကားတိုင်းကို မကြားယောင်ပြုကာ လှေကိုသာ အားစိုက်လော့်နေလိုက်၏။ ထိုအခိုက်

"ဟာ ... ဟုတ်ပြီ၊ ငါ့နှယ်နော် ... ၊ ကယောင်ကတမ်းနဲ့ မေ့နေလိုက်တာ"

သူမလှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ သူမ၏ချစ်သူသည် အိတ်ထဲ တစ်စုံတစ်ရာ ဆွဲထုတ်နေသည်ကို မြင်ရသည်။

လမ်းညွှန်သံလိုက်အိမ်မြှောင်တစ်ခု။

"ဟုတ်ပြီဟေ့ ... ဟုတ်ပြီကွ၊ အရှေ့ဘက်တည့်တည့်သွားရင်တော့ တနင်္သာရီကမ်းရိုးတန်းကို ရောက်မှာပဲ၊ အဲ ...နေဦး၊ ငါတို့ ခုမြိတ်ကျွန်းစုနားကို ရောက်နေတာလားမသိဘူး၊ ဒါဆို တောင်ဘက်မှာ အနီးဆုံးကျွန်းတစ်ခုခုနဲ့ တွေ့နိုင်တယ်၊ အရှေ့တောင်ဘက်ဆိုရင် အကောင်းဆုံးပဲ၊ အို ... ကျွန်းတွေ့ရုံနဲ့တော့ မဖြစ်သေးပါဘူး၊ ဒုက္ခ ဒုက္ခ၊ အရှေ့ဘက်ဆိုရင်ကော အစာနဲ့ရေနဲ့က လောက်ပါ့မလား ...၊ ဟား ... ဘာလုပ်ရမလဲ"

အရူးတစ်ယောက်လို တစ်ကိုယ်တည်း တတွတ်တွတ်ပြောရင်း သံလိုက်အိမ်မြှောင်ရှေ့ချကာ ယောက်ယက်ခတ်နေသည့် သူ့အသွင်အပြင်ကို မြင်နေရသည်ကပင် သူမအဖို့ အော်ဂလီဆန်စရာကောင်းလှ၏။

သူမ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခု ချလိုက်သည်။

ကိုယ်ကို ရုတ်တရက်ကိုင်းချကာ သံလိုက်အိမ်မြှောင်ကို ဆတ်ခနဲ ဆွဲလုလိုက်၏။ နောက် ပင်လယ်ထဲသို့ အားကုန်လွှင့်ပစ်လိုက်တော့သည်။

သူမ သူ့ကို အေးစက်စွာ စိုက်ကြည့်လိုက်၏။ အသက်မဲ့ အဆင်ခြင်

mgyoe.com

mgyoe.com

နိုင်စွမ်းမဲ့ ကိရိယာလေးတစ်ခုအပေါ်မှာ ရှင့်ရဲ့လူ့ဂုဏ် သတ္တိရှိတဲ့အဖြစ်ကို လက်နက်ချလိုက်ပြီလား၊ ဟောဒီပင်လယ်ရဲ့ စာမေးပွဲမှာ ရှင့်အဘိဓမ္မာတွေကို ရေမျက်နှာပြင်ပေါ် ချရေးပြီး မဖြေဆိုရဲတော့ဘူးလားဟု မျက်လုံးများဖြင့် မေးလိုက်သည်။

သူမချစ်သူက ခါးကြားမှဓားမြှောင်ကို ဖျတ်ခနဲဆွဲထုတ် ...

"ခွေးမ ... သောက်ရူးမ၊ နင် ... ၊ နင့်ကို ငါသတ်မယ်"

ချောက်ချားရူးသွပ်နေသည့် မျက်လုံးများပြူးကျယ်ကာ ချာချာလည်နေ၏။

သူ့ပါးစပ်ထဲမှ သွားရည်များပင် စီးကျလာသည်။ သူက ဓားကို အားပါးတရကိုင်မြှောက်ကာ အသံနက်ကြီးဖြင့် ကျယ်လောင်စွာ အော်ဟစ်လိုက်ရင်း သူမအပေါ်သို့ ခုန်အုပ်လိုက်၏။ သူမ လက်ထဲမှလှော်တက်ဖြင့် ဆီး၍ အားကုန် လွှဲရိုက်လိုက်သည်။

ရိုက်ချက်ပြင်းလွန်းသောကြောင့် သူ လှေဝမ်းထဲ ခွေခနဲလဲကျသည်။ သူ့လက်ထဲမှဓားမြှောင် လွင့်ထွက်လာပြီး သူမ ခြေထောက်နားသို့ ကျ၏။

စိတ်မမှန်သူတစ်ဦး၏ ဒေါသဖြင့် သူလဲကျနေရာမှ ပြန်ကုန်းထလာရင်း "သောက်ကောင်မ၊ နင့်ကြောင့် ... နင်လွှင့်ပစ်တာ၊ နင့်ကိုငါ ... သတ်မယ်..." ဟု ကြုံးအော်သည်။ သူမက ခြေထောက်နားမှဓားကို ကောက်ယူလိုက်၏။

"ကျွန်မကို ရှင်သတ်နေစရာ မလိုတော့ပါဘူး"

သူမက ဓားဦးကို သူမ၏ရင်ညွန့်တည့်တည့် လှည့်၍ကိုင်ထားသည်။ နောက် သူမက . . .

"လူတစ်ယောက်ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာရှိတဲ့အဖြစ်ကို ရောက်အောင် ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မ ဒီနေ့ပဲ လောကကြီးထဲကို မွေးဖွားလိုက်ပါမယ်"

သူမက ဓားဦးကို သူ့ဘက်သို့ ပြန်လှည့်သည်။

နောက် ... ဆန့်ထုတ်လိုက်၏။

ရင်ဘတ်ကိုဖိရင်း လှေဝမ်းထဲသို့ ဖြည်းဖြည်းချင်း ပုံလျက်သား လဲကျသွားသည့် သူ့ကို ကြည့်သည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

နောက် ... သူမလှော်တက်ကို ပြန်ကောက်ကိုင်လိုက်၏။
လှေကို စတင်လှော်ခတ်သည်။

* * *

သူမဦးတည်ရာဘက်တွင် ကမ်းခြေတစ်ခု ရှိလိမ့်မည်။ ထိုကမ်းခြေသို့ ရောက်သည့်နေ့တွင် ကမ်းပေါ်၌ သူမ၏မွေးနေ့အသစ်ကို ကျင်းပရဦးမည်။ ။

mgyoe.com

mgyoe.com

ပျောက်ဆုံးနေနှင့်ပြီးသော ပြဇာတ်အခန်း [တစ်]

သရုပ်

အခန်း/နှစ်/

- ဇာတ်လမ်းအရ ဒီအခန်းတွင် သူက မင်းသမီးကို အရက်ပုလင်းသစ်တစ်လုံး၏အဖုံးကိုဖွင့်သလို လှီးဖွင့်ဖောက်ထုတ် ပစ်ရမည်ဖြစ်သည်။
- အိပ်မက်မဟုတ်မှန်း သိလျက်နှင့် အိပ်မက်မက်နေသလို သူခံစားရသည်။
- သည်ဇာတ်လမ်းထဲကို ဇာတ်ကောင်တစ်ယောက်အဖြစ်နှင့် သူ မည်သို့မည်ပုံ ရောက်လာရပါသလဲ?
- ဇာတ်လမ်းအစက ဘာလဲ?
- မင်းသမီးအဖြစ် သရုပ်ဆောင်ရသူ၏ မျက်နှာကို သူတစ်ချက် လှမ်းကြည့်ဖြစ်သည်။
- ဖြုန်းခနဲ ပျို့တက်လာသော အန်ချင်စိတ်ကို မနည်းထိန်းထားလိုက်ရ၏ ။
- ထိုမိန်းမ၏ မျက်နှာပြင်ပေါ်တွင် မိတ်ကပ်ထူလပျစ်– ရောင်စုံရွှံ့တုံးရွှံ့ခဲရွှံ့ညွန်ဖတ်တွေ အထပ်ထပ် သုတ်လိမ်းပေကျံနေသည်နှင့် တူ

mgyoe.com

လွန်းသည်။ စင်ထောင့် အပေါ်ဘက်မှထိုးဆင်းလာသော ဆလိုက်မီးရောင်ကြောင့်လည်း အဆီပြန်သလို ပြောင်တောက်တောက် ဖြစ်နေသေး၏။

– သူ့မျက်နှာကော ... ?။ သူ့မျက်နှာသည်လည်း သည်အတိုင်းပင် ရှိပေလိမ့်မည်။

– သူ ဇာတ်ညွှန်းကို ပြန်စဉ်းစားကြည့်လိုက်သည်။
ပထမ သူက မင်းသမီးအနီးသို့ တိုးကပ်သွားရမည်။ နောက် ... မင်းသမီး၏လက်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆွဲရမည်။ မင်းသမီးက ရုန်းမည်။ သူက ... မင်းသမီးကို နောက်ဖက်မှ ဝင်သိုင်းဖက်ပြီး လက်ကို လိမ်ချိုးကာ အတင်းချုပ်ထားရမည်။

– ဇာတ်ညွှန်းက သည်အတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။

– သို့သော် ... ထိုသို့ လုပ်ရစေလောက်သည့် အခြေခံအကြောင်းအရင်းက ဘာလဲ ... ? ဟု သူ ပြန်တွေးသည်။

– သူ့တွင် အဖြေရခွင့် မရှိ။

– ထိုကိစ္စသည် ဇာတ်လမ်း၏ အခန်းစဉ် အမှတ်/တစ်/တွင် အသေအချာ ပါဝင်နေစရာ ရှိပေသည်။

– သူ့ကို ဒီလိုဇာတ်ကောင်စရိုက်မျိုး ဖြစ်လာစေသည့် ထို မူလအကြောင်းရင်းခံအချက်ကို သူ မသိရ။

– သူသည် ဇာတ်ဝင်ခန်း အမှတ်/တစ်/ကို မကလိုက်ရဘဲ ဤပြဇာတ်ခွင်ထဲ ကျရောက် သရုပ်ဆောင်နေရသူတစ်ဦးသာ ဖြစ်၏။

– သူ့တွင် ဇာတ်ညွှန်းကို ငြင်းဆန်ခွင့် မရှိ။ သူ မင်းသမီးအနီးသို့ တိုးကပ်သွားလိုက်သည်။

– ပိုက်ဆံအိတ် အစုတ်တစ်လုံးဆန်ဆန် ဆက်ဆံရမည်ဖြစ်သောကြောင့် မင်းသမီးက သူ့ကို ရွံ့မုန်းစက်ဆုပ်စွာ၊ ကြောက်လန့်စွာ ပြန်ကြည့်ရမည်ဖြစ်သည်။

– သို့သော် ... သူ့ကိုပြန်ကြည့်နေသော မင်းသမီး၏ မျက်နှာပေါ်မှ အမူအရာသည် ရယ်တော့မလိုလို စပ်ဖြဲဖြဲ ကြောင်စိစိ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

mgyoe.com

mgype.com

- ရွှံ့အိုင်တစ်ခုကို နင်းချေလိုက်သလိုမျိုး သူ့ဇာတ်ကောင် အာရုံဝင်စားမှု စိတ်တွေ ပျော့ပြိကျသွားသည်။
- သို့သော် ... သူ ဘာမှ မတတ်နိုင်။ မင်းသမီး၏လက်ကို ဆွဲလိုက်ရ၏။
- သူ ဘယ်တုန်းကမှ ဇာတ်ဝင်ခန်း အမှတ်/တစ်/ကို ကပြခဲ့ရဖူးခြင်း မရှိကြောင်း သူ တွေးနေလိုက်သည်။

အခန်း/သုံး/

- သည်အခန်းတွင် သူက သူ့တပည့် ဓားပြများနှင့်အတူ အရက်သောက်ရမည်ဖြစ်သည်။
- ဇာတ်စင်အလယ်ရှိ ဝါးကွပ်ပျစ်ပေါ်တွင် ပုလင်းသုံးလုံးနှင့် ဖန်ခွက်များ တင်ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။
- သူ့တပည့်အဖြစ် သရုပ်ဆောင်ကြရမည့်သူတွေပင် ရောက်နေနှင့်ကြပြီ။
- သူ တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်ဝင်သွားလိုက်၏။
- ဝါးကွပ်ပျစ်ပေါ် ထိုင်ချကာ ပုလင်းတစ်လုံးကို ဆွဲယူပြီး အဖုံးဖွင့်၍ နမ်းကြည့်လိုက်သည်။
- သူထင်ထားသည့်အတိုင်း ရေတွေဖြစ်နေ၏။
- သို့သော် သူ ဘာမှ မတတ်နိုင်ပါ။ တစ်ခွက်ငှဲ့ပြီး သောက်လိုက်ရ၏။
- သူ အလွန်အကျွံ မူးပစ်လိုက်သည်။
- ဇာတ်ညွှန်းအရ မူးပြီးလျှင် တပည့်တစ်ယောက်ကို ခြေထောက်ဖြင့် ကန်ရမည်ဖြစ်သည်။
- သူနှင့် အနီးဆုံးလူကို ကြည့်လိုက်သည်။ သူ့ထက် အသက်ဆယ်နှစ်ခန့်ကြီးသော သူ့အစ်ကိုရင်း ဖြစ်၏။
- ဟာ!!! ဒုက္ခပဲ၊ အစ်ကိုကလည်း ဘာဖြစ်လို့ သည်နားမှာ လာနေနေရတာလဲဟု တွေးကာ သူ့စိတ်တွေ လုံးချေဆုပ်နယ်ခံလိုက်ရသလို တွန့်ကြေသွားသည်။

mgype.com

- နောက်မှ ... သြော် သူလည်း သူ့ဇာတ်ညွှန်းအတိုင်း နေရတာဖြစ်မှာပေါ့ဟု စဉ်းစားမိသောကြောင့်သာ ပြန်လည်ဖြေသိမ့်နိုင်သလိုလိုဖြစ်သွား၏။
- ဇာတ်ဝင်ခန်း အမှတ်/တစ်/ မှာ ဘာတွေများ ပါခဲ့လို့ပါလိမ့်ဟု တွေးရင်း စိတ်ရှုပ်ထွေးစွာဖြင့် သူ့ခြေထောက်ကို သူ ပြန်ငုံ့ကြည့်လိုက်သည်။
- သစ်သားခြေတုတစ်ဖက်လို ခံစားရလေသည်။

အခန်း/ လေး/

- သူ သီချင်းဆိုရမည် ဖြစ်သည်။
- ဘာဖြစ်လို့ ဆိုရမှာလဲ ... ဟု သူ့ကိုယ်တွင်းမှ တစ်စုံတစ်ရာက ငြင်းဆန်နေ၏။
- သူက သီချင်းဆိုတတ်သူမဟုတ်။ အသံမကောင်း၊ စည်းဝါး နားမလည်။
- ဒါရိုက်တာကကော ဒီ ချို့ယွင်းချက်ကို ဘာကြောင့် မသိရတာလဲ???
- တစ်စုံတစ်ရာ ချို့ယွင်းနေသည့် ခံစားမှုသည် သူ့ထံသို့ လွယ်လင့်တကူ ပေါ့ပါးစွာ ရောက်လာသည်။
- ဒါရိုက်တာ ဘယ်သူလဲ ???ဟု သူ တွေးနေစဉ်မှာပင် ဇာတ်ခုံပေါ်တွင် မီးတွေ လင်းလာ၏။
- တူရိယာပစ္စည်းများကို တီးခတ်သူအသီးသီးက အစွမ်းကုန်အင်အားသုံးကာ တစ်ပြိုင်နက်တည်း တို့ထိလိုက်ကြ၏။
- သူ့အသံမဟုတ်သော အခြားတစ်ယောက်၏အသံဖြင့် သီချင်းတစ်ပုဒ်ဆိုနေသံကိုပင် သူ စတင်ကြားရပြီ ဖြစ်သည်။
- စိတ်မပါသော အိပ်မက်တစ်ခု ဇွတ်အတင်း ခေါင်းထဲခုန်ဝင်လာနိုင်ဖို့ ခဲခဲယဉ်းယဉ်း အားစိုက်ထုတ်နေရသလိုမျိုး ခံစားရ၏။
- သူ ပါးစပ်ကို ဖွင့်ချီပိတ်ချီလုပ်ကာ သီချင်းဆိုနေသလိုမျိုး သရုပ်ဆောင်သည်။
- အခြားတစ်ယောက် သီဆိုသော သီချင်းစာသားနှင့် မိမိပါးစပ်အဖွင့်အပိတ် ကိုက်ညီအောင် သရုပ်ဆောင်ရသည်မှာ ကိုယ်တိုင်သီဆိုရတာထက် ပိုပင်ပန်းကြောင်း သူ သတိထားမိ၏။

mgyoe.com

mgyoe.com

အခန်း/ ငါး/

အခန်း/ ခြောက်/

– ဇာတ်လမ်းအရ သူနှင့် အခြားဇာတ်ကောင်သုံးယောက် ဝိုင်းထိုင်ကာ စကားပြောနေကြသည်။

" .... "

" ....။ "

" .... "

– ဇာတ်ညွှန်းပါ စကားလုံးများအတိုင်း ပြောဆိုနေကြသည်။
– မျက်နှာဖုံး စွပ်ထားသလိုမျိုး။ အပြုံးအရယ်မရှိ၊ စိတ်ခံစားမှု မရှိ၊ မိတ်ကပ်ဖွေးဖွေး လူသေကောင်မျက်နှာများ ...
– ပျင်းရိပျင်းတွဲ၊ အေးစက်စက်၊ ဝတ်ကျေတမ်းကျေ အမူအရာများ ... ။
– အမှန်စင်စစ် စကားပြောနေကြသည်နှင့် မတူ။ တစ်ဦးလျှင် ဂါထာတစ်ပုဒ်ကျစီ(ပြီးပြီးရောဆိုသည့်သဘောဖြင့်) အလှည့်ကျ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်နေကြသည်နှင့်သာ တူ၏။
– ဇာတ်ကောင် အာရုံဝင်စားမှုတွေ (ခပ်ပါးပါးမှန်တစ်ချပ် ခြားနေသလိုမျိုး) သူ့ကိုယ်နှင့် ထိကပ်တွယ်စုပ်မနေ။
– နံဘေးနားမှာရှိလျက်နှင့်ပင် ဖွာလန်ကြဲကာ ပေါ့ပေါ့လွင့်မျောနေ၏။
– သူ့ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှ တစ်စုံတစ်ရာက ထိုအခြေအနေကို ငြင်းဆိုနေသည်။
– ခုချိန်ထိ မပြီးဆုံးဘဲ နေစိမ့်နိုင်လွန်းသော သည်ပြဇာတ်ကို သူ ကျိန်ဆဲရုံသာ တတ်နိုင်တော့သည်။
– သို့သော် ... သူ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခု ချလိုက်သည်။

ဇာတ်လမ်းဆုံးလျှင် သူ စင်အောက်ဆင်းမည်–

ပြဇာတ်ဒါရိုက်တာကို ရှာမည်။

နောက်သူ့အတွက် ဇာတ်ညွှန်း အခန်းစဉ်/တစ်/ကို တောင်းယူမည်။

– အခန်း/တစ်/ မပါဘဲ အမြဲတမ်းလိုလို သည်အတိုင်းချည်းသက်သက်

mgyoe.com

mgyoe.com

နေထိုင်သရုပ်ဆောင်သွားဖို့ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူးဟု သူ့ကိုယ်သူ ပြန်၍ သတိပေးနေဖြစ်၏။

– သူ စကားပြောရန် အလှည့်ကျရောက်လာပြန်သည်။

– အလွတ်ကျက်ထားသော စကားလုံးများကို တစ်လုံးမကျန် နှုတ်တိုက် ရွတ်ဆိုပြလိုက်၏။

အခန်း/ ခုနစ်/

– သူ့ထံသို့ ဇာတ်သိမ်းခန်း ရောက်ရှိလာသည်။

– အလွန်အရေးကြီးသော အချိန်ဖြစ်ကြောင်း သူ နားလည်လိုက်၏။

– သူ့တပည့် လူဆိုးဓားပြများက မတရား ချုပ်နှောင်ဖမ်းဆီးထားသော မင်းသမီးကို သူကိုယ်တိုင် ခဲရာခဲဆစ် ဝင်ရောက်ကယ်တင်ရမည်။ မင်းသမီးလွတ်မြောက်၊ သူ့လက်ထောက် ဓားပြခေါင်းဆောင်က သူ့ကို သေနတ်ဖြင့် ပစ်၊

– တီးလုံးက ချွတ်နင်းပေးနေသည်။

– စပေါ့လိုက် ထိုးကာ မှိန်ချထားရမည့်အစား ဇာတ်ခုံပေါ်တွင် မီးထိန် ထိန်လင်းနေ၏။

– မင်းသမီးက လက်ပြန်ကြိုးတုပ်လျက် အနေအထားဖြင့် ဇာတ်စင် အလယ်တွင် ကျုံ့ကျုံ့ထိုင်နေသည်။

– သူ ပြေးဝင်သွားလိုက်ပြီး မင်းသမီး၏လက်ကို ချည်နှောင်ထားသည့် ကြိုးကို ကိုင်ကြည့်လိုက်၏။

– နဂိုကတည်းက ကြိုးကို တုပ်ထား၊ ချည်ထားခြင်းမရှိဘဲ လက်နှစ် ဖက်ကို ပူးပြီး နှစ်ပတ်သုံးပတ်မျှ ခပ်လျော့လျော့ ရစ်ပတ်ထားရုံမျှ သာ ဖြစ်သောကြောင့် သူ မလာခင်ကပင် ကြိုးကပြေနှင့်ကာ ကွင်း လုံးကျွတ် ပုံကျနေပြီး ဖြစ်သည်။

– အချည်ခံရသူ မင်းသမီးကိုယ်တိုင်က ကြိုးကို ပြန်၍ ဆုပ်ကိုင်ထားရ သေးသည်။

– စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် မင်းသမီး၏ နောက်ကျောဘက်တွင် သူထိုင်ချ လိုက်၏။

mgyoe.com

mgyoe.com

– ဖြေစရာကြိုးက မရှိ။ ဖြေချင်းဖြေလျှင် ကြိုးကို ဆုပ်ကိုင်ထားသည့် မင်းသမီး၏ လက်ကိုသာ ဖြေစရာ ရှိတော့သည်။ သို့သော်သည် အချက်ကလည်း ဇာတ်ညွှန်းထဲ မပါ။

– သူ ဟန်တပြင်ပြင်သာ လုပ်နေရ၏။ ဘာလုပ်ရန် ဟန်ပြင်နေမှန်းလည်း သူ့ဘာသာသူ မသိ။

– အတန်ကြာသောအခါ မင်းသမီးက ကြိုးကို ကိုင်ထားရာမှ လွှတ်ချပြီး ထရပ်လိုက်သည်။ ကြိုးပြေသွားပြီဆိုသည့် သဘော။

– သူကလည်း ဇာတ်ညွှန်းအတိုင်း ထရပ်လိုက်ရ၏။

– ထိုအချိန်တွင် ဇာတ်စင်ထောင့်မှ ဓားပြတစ်ယောက် ဝင်လာသည်။ လက်ထဲတွင် သေနတ်တစ်လက် ကိုင်လျက်။

– ထိုဓားပြက မျက်နှာကြီးအတင်းမဲ့ရွဲ့ကာ စကားကို လေးလေးပင်ပင် ဖြစ်အောင် တစ်လုံးချင်း တမင်လုပ်ပြောပြောနေသည်မှာ နားကလော စရာ ကောင်းလှသည်။

– ပိုဆိုးသည့်အချက်မှာ ထိုစကားလုံးများကို ရေရွတ်နေသည့် ဓားပြ လုပ်သူကိုယ်တိုင်ကလည်း ဘာပြော၍ ပြောနေမှန်း သိပုံမရခြင်းပင်။

– စိတ်ပျက်ညစ်ညူးစွာဖြင့် ထိုဓားပြက သူ့ကို သေနတ်ဖြင့်ပစ်မည့် အချိန်ကို စောင့်မျှော်ရင်း အကင်းပါးလွန်းနေသည့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သာ သူ ပြန်လည် အပြစ်တင်နေဖြစ်တော့သည်။

– ဒီကောင်က ငါ့ကို ဘာဖြစ်လို့ သေနတ်နဲ့ ပစ်မှာပါလိမ့် ... အင်း ... ဒီကောင်ကိုယ်တိုင်ကကော ဇာတ်ညွှန်းအခန်း/တစ်/မှာ ဘာတွေ ပါခဲ့သလဲဆိုတာ သိလို့လား ... သိပုံတော့မပေါ်ဘူး ... ဒီပြဇာတ်မှာ ဝင်ကနေတဲ့ ဇာတ်ကောင်တွေအားလုံးလည်း အခန်း/ တစ်/ ကို ကပြခဲ့ ဖူးပုံမရဘူး ... ဒါဖြင့် ဒါရိုက်တာကကော . . ဒါရိုက်တာ ဘယ်မှာလဲ ... ?? တောက်!!! ဟေ့ကောင် ပစ်လိုက်တော့လေကွာ ... မြန်မြန် ပစ်လိုက်တော့ ...

– သူ့အတွေးတွေ ယက်ကန်နေလိုက်၊ ကိုယ်ဖော့နေလိုက်၊ ပေါလော မျောနေလိုက်နှင့် ဖြစ်ချင်တိုင်း ဖြစ်နေသည်။

– ထိုအခိုက်တွင်ပင် ဓားပြက သူ့ကို သေနတ်ဖြင့် ဆတ်ခနဲထိုးချိန်ကာ

mgyoe.com

mgyoe.com

ခလုတ်ကို ဆွဲညှစ်လိုက်သည်ကို မြင်လိုက်ရ၏။

- သေနတ်သံက ထွက်မလာ။ (တစ်ခုခု ချို့ယွင်းနေသောကြောင့် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်)
- မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူ ဇာတ်ခုံပေါ် ပစ်လှဲချလိုက်သည်။ နောက် ... စိတ်ရှိလက်ရှိ သေပစ်လိုက်၏။
- သည်နေရာတွင် သူ သေကို သေရမည်။
- သူ သေမှ ဖြစ်တော့မည်။

အခန်း/ ရှစ်/

- ကန့်လန့်ကာ ကျသွားသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် သူ ဝုန်းခနဲ ထရပ်ကာ စင်အောက်သို့ ပြေးဆင်းခဲ့သည်။
- ပရိသတ် တစ်ယောက်မှ ရှိမနေသော ပွဲခင်းအလယ်တွင် သူတစ်ယောက်တည်း။
- ပြဇာတ်က ဆက်လက်ကပြနေဆဲပင် ရှိသေးသည်။
- ဒါရိုက်တာ ဘယ်မှာလဲ??? ဒါရိုက်တာ ဘယ်မှာလဲ ???ဟု သွေးရူးသွေးတန်းဖြင့် သူ ဟစ်အော်မေးမြန်းနေ၏။
- ဇာတ်စင်ရှေ့တွင်ကော နောက်တွင်ပါ လူတစ်ယောက်မှ ရှိမနေ။
- ဇာတ်စင်ပေါ်တွင်သာ လူများ ရှိနေကြ၏။
- ဆိုင်းသံက ခြိမ့်ခြိမ့်ညံနေသည်။
- ဒါရိုက်တာလည်း မရှိ။ ဇာတ်ညွှန်း အခန်း/တစ်/လည်း မရှိ။
- သူ ဇာတ်ရုံအပြင်ဘက်သို့ ထွက်ခဲ့၏။
- မီးလုံးရောင်စုံများ၊ ဆေးသား တောက်တောက်ပပများဖြင့် ခြယ်မှုန်းတန်ဆာဆင်ထားသည့် ဂိတ်ရှိုးပိုစတာ ခန့်ခန့်ညားညားကြီးများကို မော့ကြည့်ရင်း အတန်ကြာအောင် ငိုင်တွေနေမိသည်။
- မနက်ဖြန်ညတွင်လည်း သည်ပြဇာတ်ကိုပင် အခန်း/တစ်/မပါဘဲနှင့် သူ ထပ်မံကပြရဦးမည်မှာ ပက်ပက်စက်စက် သေချာသည့်ကိစ္စတစ်ခု ဖြစ်သည်။
- တစ်စုံတစ်ရာ ပျောက်ဆုံးနေသူတစ်ယောက်က ဘာကိုခံစားရသလဲ

mgyoe.com

mgyoe.com

ဟု သိချင်သောကြောင့် သူ့မျက်နှာကို သူ(နံ့ဖျင်းကြောင်စီစွာ) လှည့်ကြည့်လိုက်၏။

အခန်း/ ကို/

– သူ အကျယ်လောင်နိုင်ဆုံး အော်ရယ်ပစ်လိုက်သည်။ ။

mgyoe.com

mgyoe.com

ကွယ်လွန်သူတို့အကြောင်း

ရုပ်သံ

[၁]

ငရဲပြည်တွင် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တစ်ဆိုင် ဖွင့်ထားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသောကြောင့် သူ အလွန်အံ့သြသွား၏။ ဆိုင်ရှေ့လမ်းမပေါ်တွင် လူများ၊ တိရစ္ဆာန်များ၊ ဆိုက်ကားများ ရှုပ်ယှက်ခတ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုလမ်းမသည် ငရဲပြည်မှ လူ့ပြည်သို့ အပြန်လမ်းဖြစ်ကြောင်း သူ အလိုအလျောက် နားလည်နေ၏။ သူ လျှောက်လာခဲ့သည့် (ငရဲပြည်သို့) အဝင်လမ်းသည် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှေ့နား မကျတကျတွင် ထိုအပြန်လမ်းမနှင့်ဆုံသည်။ ထိုနေရာမှ ထပ်၍ ခွဲထွက်သွားသော လမ်းသွယ်ကလေးများကိုလည်း တွေ့ရသည်။ လှည်းတန်းလမ်းဆုံနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်တူသည်ဟုပင် သူ တွေးမိလိုက်သေး၏။

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်အတွင်းသို့ ဝင်လိုက်မည်ပြုပြီးမှ မဝင်သေးဘဲ သူ ခေတ္တ ရပ်ငေးနေဖြစ်သည်။

သူမြင်နေရသည်။

လူ့ပြည်သို့ဝင်ရန် အပြန်လမ်းမကြီးအတိုင်း လျှောက်သွားကြသူ သုံး

mgyoe.com

လေးယောက်ကို သူ မြင်နေရသည်။ လမ်းမကြီးအဆုံးတွင် ဂိတ်တံခါး၀ တစ်ခု ရှိ၏။ ထိုနေရာတွင် အစစ်ဆေးခံရန် တန်းစီနေကြသူအချို့လည်း ရှိနေသည်။ ဂိတ်တံခါးမှ အစောင့်က သူတို့ကို စစ်ဆေးပြီး ကျေနပ်၊ ခွင့်ပြုမှသာလျှင် သူတို့ လူ့ပြည်သို့ ပြန်၀င်ခွင့် ရကြပေလိမ့်မည်။

ဘာဖြစ်လို့ သည်လောက် ရေးကြီးသုတ်ပျာနဲ့ ပြန်ချင်နေကြရတာပါလိမ့်ဟု သူ တွေးကြည့်သည်။ သူတို့တွင် လူ့ဘ၀ကို တပ်မက်စရာအကြောင်းပြချက်ကောင်းကောင်း တစ်ခုစီ ရှိကြပေလိမ့်မည်။ ဥပမာ ဆင်ဆာမဲ့ ဗွီဒီယိုကြည့်ရခြင်း၊ စည်းဝေးပွဲမှဝေသော ဒံပေါက်များ စားရခြင်း၊ လှယဉ်ကျေးမယ်ရွေးပွဲကို တက်ရောက်အားပေးနိုင်ခြင်း၊ သောက်ရေသန့်ဘူး ၀ယ်သောက်နိုင်ခြင်း၊ မော်ဒန်ကဗျာ ဖတ်ခွင့်ရခြင်း။

သူ ပြန်လှည့်ကာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်အတွင်းသို့ ၀င်လိုက်၏။ ငရဲပြည်သည် (ယခင် ထင်ထားခဲ့ဖူးသလောက်) သူနှင့် စိမ်းမနေပါ။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှ လေးဖြူ၏ မဥ္စူရိုသီချင်းဖွင့်သံ ကြားရ၏။

[၂]

သေသွားသောအခါတွင်မှ အသက်ရှင်ခဲ့ဖူးကြောင်းကို သူများပြောပြ၍ သိရခြင်းသည် အတော်ပင် ကြေကွဲစရာကောင်းသည်ဟု သူ ထင်သည်။ သူ သေခဲ့ပြီ။ သတင်းစာတွင်ပါသော နာရေးကြော်ငြာကို မည်သူတွေ ဖတ်ကြမည်နည်း???

ကြော်ငြာပါပြီး ... နောက်နှစ်ရက်အကြာတွင် ထိုသတင်းစာကို ဘယ်မှာ လိုက်ရှာရမည်နည်း??? တကယ်တော့ တစ်နေ့တစ်နေ့ နာရေး ကြော်ငြာတွေ များလွန်းလှသည်ဟု သူ ထင်သည်။ မလိုပါ။ အကောင်းဆုံး မှာ လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက် သောက်ပစ်လိုက်ဖို့ပင် ဖြစ်သည်။ သူ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင်းသို့ ရောက်ပြီ။

ချောင်အကျဆုံးနေရာတွင် ထိုင်မည်ဟု စိတ်ကူးကာ ထောင့်စွန်းရှိ စားပွဲကို ကြည့်လိုက်သည်။

!!!!! !

ထိုစားပွဲတွင် နာမည်ကျော်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦး ထိုင်နေသည်ကို တွေ့

mgyoe.com

mgyoe.com

လိုက်ရ၏။ သူက ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဆီသို့ ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်သွားလိုက်ပြီး ...

"ဒီ ... ဒီက ဆရာကြီးနာမည်က 'လင်ယုတန်' ဟုတ်ပါတယ်နော်"

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက သောက်လက်စ ဆေးပေါ့လိပ်ကို ချကာ ပြန်မော့ကြည့်သည်။ သူက လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ရန်အတွက် ညာဘက်လက်ကို ထိုးပေးလိုက်၏။ ကျော်ကြားလှသော လူမှုရေးနှင့် အနုပညာတွေးခေါ်ရှင်ကြီးတစ်ဦးကို ငရဲပြည်တွင် လာရောက်တွေ့ဆုံ မိတ်ဖွဲ့ခွင့်ရသည့်အတွက် ဘုရားသခင်ဆိုသူကိုလည်းကောင်း၊ ကံကြမ္မာဆိုသူကိုလည်းကောင်း၊ အခြား တစ်စုံတစ်ယောက်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ လက်ဆောင်တစ်ခုခု ပေးပို့ကာ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောရဦးမည်။

သူက ညာလက်ကို တယမ်းယမ်းလုပ်ရင်း။

"ဆရာ့ကို အရမ်းလေးစားတယ်ဗျာ။ တကယ်ပါ။ ကျွန်တော် လူ့ပြည်မှာတုန်းက ဆရာ့စာအုပ်တွေဆို သိပ်ဖတ်၊ သိပ်ကြိုက်ခဲ့တာ။ အဲ ... မူရင်းဘာသာနဲ့တော့ မဖတ်နိုင်ဘူးပေါ့။ ဘာသာပြန်ထားတဲ့ The little Critic တို့ The Importance of Living တို့ ဘာညာတွေပေါ့။ အဲ ... အဲဒီ ဘာသာပြန်တွေပဲ ဖတ်ရတာ။ ဒါနဲ့ နေပါဦး၊ ဆရာက အခုမှ ဒီကို ရောက်တာလား? လူ့ပြည်ကို ပြန်မှာလား? "

လင်ယုတန်က ချထားသောဆေးပေါ့လိပ်ကို ပြန်ကောက်၍ဖွာရင်း သူ့ကို မျက်လုံးပြူး၍ ကြည့်၏။ ပြီး ဘေးတွင်ထိုင်နေသော ဝေတီဘက် လှည့်ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။

ဘေးတွင် ထိုင်နေသူကား ... ကုလားအုတ်တစ်ကောင်!!!

ကျော်ကြားလှသော တွေးခေါ်ပညာရှင်ကြီးတစ်ဦးနှင့် ကုလားအုတ်တစ်ကောင် အတူတူထိုင်၍လက်ဖက်ရည်သောက်နေကြပုံကို မြင်ရသည်မှာ အနည်းငယ်ထူးဆန်းသည်ဟု သူ့စိတ်ထဲ အောက်မေ့မိ၏။

"ကျုပ် အခုပဲ လူ့ပြည် ပြန်တော့မလို့ပါ"

လင်ယုတန်၏အသံက ခပ်တိမ်တိမ်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲတွင် တဝုန်းဝုန်း ညှပ်ပိတ်ရိုက်ခတ်နေသော လူသံ၊ သီချင်းသံတို့ကြောင့် ဖြစ်မည်ဟု သူ တွေးလိုက်၏။ သူက ...

mgyoe.com

mgyoe.com

"ခဏလောက်တော့ ထိုင်ပါဦးဆရာရယ် … ၊ နည်းနည်းပါးပါး ဆွေးနွေးချင်လို့ပါ"

သူ့စကားအဆုံးတွင် လင်ယုတန်၏မျက်နှာ ရှုံ့မဲ့သွားသည်ကို မြင်ရ၏။ ဘေးမှ ကုလားအုတ်က မျက်ခုံးပင့်ကာ သူ့ကို ကြည့်သည်။ သူက လင်ယုတန်ရှေ့မှ လက်ဖက်ရည်အိုးကို ဆွဲယူကာ တစ်ခွက်ငှဲ့လိုက်၏။ 'ချူယောင်စီ'အကြောင်းက စရင်ကောင်းမလား? တစ်ဝက်တစ်ဝက် ဒဿန ကို ပြောရင် ကောင်းမည်လား? 'မင်းစီးယပ်' အကြောင်း ဆွေးနွေးရင် ကောင်းမည်လား?

တွေးရင်း လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်ကို မ,ကာ တစ်ငုံသောက်လိုက်မိသည်။

"ဖွီ"ခနဲ ပြန်ထွေးထုတ်ဖြစ်သွား၏။ အေးစက်စက်ပေါ့ပျက်ပျက် လက်ဖက်ရည်ကြမ်းနှင့် တို့ထိလိုက်ရသောကြောင့် ကျုံ့ဝင်သွားသည့် လျှာသည် အချိန်အတော်ကြာသည်အထိ ပုံမှန်ပြန်မဖြစ်။ သူ မျက်နှာမဲ့သွားသလို လင်ယုတန်ဘေးမှ ကုလားအုတ်ကလည်း မျက်နှာကို လိုက်မဲ့သည်။ လင်ယုတန်ကိုယ်တိုင်ကတော့ မျက်လုံးကြောင်တောင် ဖွင့်လျက်သားနှင့်ပင် သူ့အဖြစ်ကို မမြင်ရသလို။ ခပ်ပေါ့ပေါ့ အမူအရာဖြင့်ပင် လက်ဖက်ရည်ကြမ်းတစ်ခွက်ကို ငှဲ့သောက်နေလိုက်သေး၏။ ထို့ကြောင့် သူက …

"ဘယ့်နှယ်ဟာတုံး ဆရာရယ်။ ဆရာရေးတဲ့ လက်ဖက်ရည်သောက်နည်းကျမ်းထဲမှာတော့ ဒီလိုဝန်းကျင်မျိုးနဲ့ ဒီလိုလက်ဖက်ရည်မျိုးကို မသောက်သင့်တဲ့ အမျိုးအစား၊ ရှောင်သင့်တဲ့ အရာတွေပါလို့ ဆိုထားပြီး အခုတော့ ဆရာကိုယ်တိုင် မြိန်ရေရှက်ရေ သောက်လို့ပါလား"

စကားကို ခေတ္တဖြတ်ကာ လင်ယုတန်၏မျက်နှာကို အကဲခတ်လိုက်၏။ ဘာမှ မပြောင်းလဲ။ မံမိရုပ်အလောင်းနှယ်၊ မျက်နှာသည် တိတ်ဆိတ်။ ထို့ကြောင့် သူကပင် ဆက်၍ …

"အဲဒီ လက်ဖက်ရည်သောက်နည်းကျမ်းထဲမှာ ဆရာရေးသလိုပေါ့၊ သဘာဝတရားနဲ့ လူ့ယဉ်ကျေးမှုတို့ဆီကနေ ဖူးပွင့်လာတဲ့ ရသာ၊ ရနံ့၊ အသံနဲ့ အရောင်အဆင်းတွေရဲ့ ညီညွတ်မှု အလှတရား၊ အဲဒီ မဟာအလှတရားကို ခံစားဖို့ အာရုံခံကိရိယာအဖြစ် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကို အသွင်

mgyoe.com

mgyoe.com

ပြောင်းပေးမယ့် လက်ဖက်ရည်မျိုးတွေဟာ လက်ရှိခေတ်ပြိုင်မျိုးဆက်အတွက် သိပ်ရှားပါးနေပြီဆိုတာ ဆရာ သတိပြုမိရဲ့လား"

"ဝေးဝေးမကြည့်နဲ့၊ အခု ကျွန်တော်တို့ သောက်နေရတဲ့ လက်ဖက်ရည်ကိုပဲ ကြည့်၊ အတွေးအခေါ်သစ်ကို စိန်ခေါ်တဲ့ ... "

"ဟော့ကောင် ... သောက်ရူး၊ မင်း ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ"

ခပ်ပြင်းပြင်း ရိုက်ခွဲခံလိုက်ရသော မှန်တစ်ချပ်လို သူ ကွဲအက်မွကြေသွားသည်။ အဘိဓမ္မာဆရာကြီးတစ်ဦး၏ လျှာသည် သည်မျှရိုင်းစိုင်းရင့်သီးသော စကားလုံးများကို ဘယ်လိုများ ပက်ထုတ်လိုက်နိုင်ပါလိမ့်ဟု တွေးရင်း သူ အိုးတိုးအမ်းတမ်း ဖြစ်နေ၏။ ဘေးတွင်ထိုင်နေသော ကုလားအုတ်က ...

"လုပ်ပါဦးဗျာ၊ ခင်ဗျားစကား ဆက်ပါဦး"

ဟု အားနာသောမျက်လုံးများဖြင့် ထောက်ပေး၏။ သို့သော် သူ စကားဆက်ရန် မတတ်နိုင်တော့။

အတုန်တုန် အလှုပ်လှုပ်ဖြင့်ပင် နောက်ထပ်ပြောရန် အကြောင်းအရာသစ်တစ်ခုကို ကမန်းကတန်း ရှာဖွေနေမိသည်။ အဘိဓမ္မာဆရာကြီးကတော့ ကုန်သွားသော လက်ဖက်ရည်အိုးကို မြှောက်ပြကာ ထပ်မှာနေ၏။ ထို့ကြောင့် သူက ...

"ဒါ ဘယ်နှအိုးမြောက်လဲ ဆရာ?"

အဘိဓမ္မာဆရာကြီးကတော့ စိုထိုင်းပြီး ရွှံ့ရာဖွယ် အကျိအချွဲများပြည့်နေသည့် ပါးစပ်ကြီးကိုဖြဲကာ မင်းနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲကွဟု ဟောက်၏။ သူက မျက်နှာကို အစွမ်းကုန်ချိုထားရင်း . . .

"သြော် ...ဆရာ့ရဲ့ လက်ဖက်ရည်သောက် အဘိဓမ္မာထဲမှာ ပထမတစ်အိုးကို ဆယ့်သုံးနှစ်သမီးလေးနဲ့ နှိုင်း၊ ဒုတိယအိုးကို ဆယ့်ခြောက်နှစ်အပျိုမလေးနဲ့ နှိုင်း၊ တတိယအိုးကို အမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက်နဲ့နှိုင်းဆိုတော့ အင်း အခုတစ်အိုးကို ဆရာ ဘယ်လိုများ"

"မုဆိုးမနဲ့သာ နှိုင်းလိုက်တော့"

အဘိဓမ္မာဆရာနှင့် စကားဆက်ပြောရန် မဖြစ်တော့မှန်း သူ နောက်ကျစွာ နားလည်လိုက်၏။ ကုလားအုတ်က သူ့ကို မဝံ့မရဲကြည့်ရင်း အားနာ

mgyoe.com

mgyoe.com

လိုက်တာဗျာဟု ပြောသည်။ သူကလည်း ရှက်ရှက်ဖြင့် ရပါတယ်။ ကိစ္စမရှိပါဘူး(သို့မဟုတ်)အလားတူ အဓိပ္ပာယ်ရသော စကားတစ်ခုခုဖြင့် ပြီးစလွယ် တုံ့ပြန်လိုက်၏။

နောက်တော့ ထိုကုလားအုတ်ကပင် ဗုစ်မင်း၏ ပုဂ္ဂလိကဆန်မှု သဘောတရားအကြောင်း စကားစလာသဖြင့် သူနှင့် ကုလားအုတ်တို့ လက်ဖက်ရည်အတူသောက်ရင်း ပြင်သစ်၊ ဂျာမနီ၊ အင်္ဂလန်၊ အမေရိကန်တို့၏ စက်ကိရိယာယဉ်ကျေးမှုအကြောင်း၊ လူ့ဘဝ၏အတွင်းစည်း နိယာမ Inner Lawအကြောင်းစသဖြင့် ရောက်တတ်ရာရာ ပြောဖြစ်ကြသည်။ ကုလားအုတ်တစ်ကောင်၏လျှာပေါ်မှ ထိုစကားများ ထွက်လာသည်ကို အနည်းငယ် အံ့သြမိသော်လည်း သူ ဘာမျှမတတ်နိုင်။

အတန်ကြာသောအခါ အဘိဓမ္မာဆရာက ဆောင့်ကြီးအောင့်ကြီးဖြင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲမှ ထထွက်သွားသောကြောင့် သူတို့လည်း လိုက်၍ ထွက်ခဲ့ကြ၏။ အပြင်သို့ ရောက်သောအခါ သူတို့သုံးဦးသား လမ်းခွဲလိုက်ကြသည်။ အဘိဓမ္မာဆရာက လူ့ပြည်အဝင်ပေါက်ဆီ လျှောက်သွားနေစဉ် ကုလားအုတ်က သူ့ကိုနှုတ်ဆက်ပြီး လမ်းခွဲလေးတစ်ခုအတိုင်း လှည့်ထွက်သွား၏။ သူကတော့ နေရာတွင်ပင် ခေတ္တရပ်တန့်ကာ ငေးမောကြည့်နေမိသေးသည်။

လူ့ပြည်အဝင်ဂိတ်ဝတွင် အစစ်ဆေးခံနေသော အဘိဓမ္မာဆရာကို လှမ်းမြင်နေရသည်။ နောက်တော့ ဝင်ခွင့်ပေးလိုက်ဟန် တူ၏။ အဘိဓမ္မာဆရာသည် တစ်ဖက်သို့ ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

ကျောက်စရစ်ဆန်သော သက်ပြင်းတစ်ချက်ကို ကြိယာဝိသေသနမဲ့စွာ ပစ်ချလိုက်ရင်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှေ့မှ သူ လှည့်ထွက်ဖြစ်၏။

ငရဲပြည်သို့ သူ ဝင်တော့မည်။

[၃]

ပင်လယ်ကွေ့စစ်ပွဲကို သူ ဖန်တီးခဲ့သည် မဟုတ်ပါ။ အဏုမြူဗုံးကြဲချရန် တွန်းအားပေးခဲ့သူများထဲတွင် သူ မပါဝင်ပါ။ ပဋိသန္ဓာရများ၊ ယင်ကောင်များဖြင့် ဖျော်စပ်ထားသော လက်ဖက်ရည်ကျဲကျဲတစ်ခွက်ကို မည်သူ

mgyoe.com

mgyoe.com

မှု တိုက်ခဲ့ဖူးခြင်း မရှိပါ။ အနီရောင် မျက်နှာဖုံးစွပ်တစ်ခုခုကို ဘယ်တုန်းကမျှ သူမတပ်ဆင်ခဲ့ဖူးပါ။ ပြန်ဆိုတေးလုပ်ရောင်းစားသူများထဲတွင် သူမပါပါ။ အိမ်အတက်အဆင်း လှေကားတွင် အလှအပသဘောဖြင့် ငွေအကြွေစေ့များကို သံဖြင့်ရိုက်ကာ ကပ်ထားခဲ့ဖူးခြင်းလည်း မရှိပါ။ သူသည် ခန့်မှန်းမေးခွန်းတစ်စုံ မဟုတ်ပါ။ သူသည် လျှပ်စစ်မီးသီးတစ်လုံး မဟုတ်ပါ။ သူသည် သတင်းစာစက္ကူဖြင့်ထုပ်ထားသည့် ပေါင်မုန့်မှိုတက်တစ်လုံး မဟုတ်ပါ။ သူသည် စီးကရက်ကြော်ငြာ မဟုတ်။ အရက်ကြော်ငြာ မဟုတ်၊ အဒေါ့ဖ်ဟစ်တလာ မဟုတ်။

ထို့ကြောင့် ယမမင်း၏ ရုံးခန်းထဲသို့ ရဲတင်းပေါ့ပါးစွာ ဝင်လိုက်၏။

ယမမင်း၏ မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်ရင်း သူ တွေနေသည်။ မျက်ခုံးထူထူ၊ ပါးစပ်ကျယ်ကျယ်နှင့် သည်လိုပုံစံမျိုးကို သူ တစ်နေရာရာတွင် တွေ့ဖူးသည်ဟု ထင်သည်။ နောက်မှ သူ ပိုက်ဆံချေးလိုက်သော မိတ်ဆွေတစ်ယောက်နှင့် အတော်တူနေမှန်း သတိရသွား၏။ ယမမင်းက သူ့ကိုကြည့်ကာ သက်ပြင်းတစ်ချက် ချသည်။ နောက် မိဘအမည်၊ အလုပ်အကိုင်နှင့် နေရပ်လိပ်စာတို့ကို မေးပြီး ဘာမှ မစစ်မေးတော့ဘဲ ...

"ကဲ ... မင်း လူ့ပြည်ပြန်တော့"

ဟု တစ်ခွန်းတည်း ပြောလိုက်၏။ သူ အနည်းငယ်အံ့ဩစိတ်ဖြင့် လှည့်ထွက်လာခဲ့သည်။ အခန်းအပြင်ဘက် ရောက်သောအခါ မျက်နှာထား မာရေကျောရေနှင့် တံခါးစောင့်ကို မြင်ရသည့်အတွက် အနည်းငယ် စိတ် ကသိကအောက် ဖြစ်ရသေး၏။ စောစောက အခန်းထဲ ဝင်ခါနီး ဒီကောင် ငါ့ဆီက ပိုက်ဆံငါးဆယ် လက်ဖက်ရည်ဖိုး တောင်းတဲ့အကြောင်း ယမမင်းကို တိုင်ခဲ့ရ အကောင်းသားဟု တွေးမိ၏။ နောက်တော့ သူ စိတ်ပြောင်းသွားကာ သည်အတိုင်း လှည့်ထွက်လာဖြစ်သည်။

ဇော်ဝင်းထွဋ်၏ သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို သူ လေချွန်လိုက်၏။

[၄]

လမ်းဆုံသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင်းသို့ သူ တစ်ချက် ငဲ့ကြည့်ဖြစ်သေးသည်။ ထိုင်ချင်စိတ် သိပ်မရှိသဖြင့် လူ့ပြည်အဝင်

mgyoe.com

ဂိတ်ဝသို့ ဆက်လျှောက်ခဲ့၏။

ဂိတ်တံခါးဝတွင် လူ ရှင်းနေသည်။ အစစ်ဆေးခံရန် သူ ရပ်လိုက်၏။

ဘွတ်ဖိနပ်ဟောင်းတစ်ဖက်လို မျက်နှာမျိုးရှိသော ဂိတ်တံခါးစောင့်က

"မင်း လူ့ပြည်ရောက်ရင် ဘယ်အိမ်မှာ သွားနေမှာလဲ???"

"ကြုံရာပေါ့"

ဂိတ်စောင့်၏မျက်နှာ ရှုံ့မဲ့သွား၏။ ထို့နောက်

"ကဲ ... ငါးပါးသီလ ဆိုပြစမ်းကွာ"

သူ သွက်လက်စွာ ဆိုပြလိုက်နိုင်သည်။ သူ့ကိုယ်သူ ဂုဏ်ယူ၍မဆုံးမီပင် အစောင့်က ပျာပျာသလဲအမူအရာဖြင့်

"ဟာ ... မဟုတ်သေးပါဘူး၊ ဟော့ကောင် မင်းပါးစပ် ဟ၊ လျှာ ထုတ်စမ်း"

သူ အနည်းငယ်ကြောင်သွားပြီး ပါးစပ်ဟကာ လျှာထုတ်ပြလိုက်ရ၏။ အစောင့်က သူ့လျှာကို သေချာစွာကြည့်ပြီး တစ်ခွန်းတည်းပြောလိုက်၏။

"သွားစမ်းကွာ၊ မင်းကို ဝင်ခွင့်မပေးနိုင်ဘူး"

* * *

သူ၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှေ့သို့ တစ်ခေါက် ရောက်ရပြန်သည်။ စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် ဆိုင်တွင်းသို့ လက်ဆွဲခေါ်ရင်း –

"လာပါဗျာ ... ၊ ခဏထိုင်ပါဦး၊ စိတ်မညစ်ပါနဲ့၊ ခင်ဗျားက 'ထုံးစံ' ကိုမှ မသိဘဲ သွားလုပ်တာကိုး။ ထုံးစံသိရင် ပြေလည်သွားမှာပါ၊ ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ကျွန်တော် ကူညီပါ့မယ်"

ခွေးက စားပွဲထိုးကလေးကို ဟော့ ... လက်ဖက်ရည်နှစ်ခွက်ဟု လှမ်းမှာ၏။ သူက ခွေးကို ...

"ဘာလဲဗျ??? ဘာ 'ထုံးစံ' လဲ ???"

ခွေးက တစ်ချက်ရယ်လိုက်ရင်း

"ဘာမှ ထွေထွေထူးထူး မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ဟိုကိုမဝင်ခင် ခင်ဗျားရဲ့ လျှာနဲ့ ကျုပ်ရဲ့လျှာ အလဲအလှယ် လုပ်လိုက်ရုံပါပဲ"

"ဗျာ ..."

mgyoe.com

mgyoe.com

သူ့ပါးစပ်ကို သူ ယောင်၍ စမ်းမိ၏။ အဘိဓမ္မာဆရာနှင့် ကုလားအုတ်တို့၏ မျက်နှာများကို ဖျတ်ခနဲ ပြန်မြင်ယောင်သည်။

ကုလားအုတ်၏ လျှာပေါ်မှ လိမ့်ဆင်းလာသော ဒဿနများ။

အဘိဓမ္မာဆရာ၏ စိုထိုင်းပြီး ရွံရှာဖွယ် အကျိအချွဲများ ပြည့်နေသည့် လျှာကြီး။

[၅]

ဂိတ်တံခါးဝကို လှမ်းမြင်ရသည်။

သူ ခပ်သွက်သွက် ပြေးသွားလိုက်၏။ ဂိတ်စောင့်၏ ဘွတ်ဖိနပ်ဆန်ဆန် မျက်နှာကြီးကိုပင် သဲသဲကွဲကွဲ မြင်ရပြီ။

သူ ပြေးနှုန်းကို မြှင့်လိုက်သည်။

အနီးသို့ရောက်သောအခါ ဂိတ်စောင့်၏ပခုံးကို သူ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် အားရပါးရသိုင်းဖက်ကာ ဘွတ်ဖိနပ်စုတ်နှင့်တူသော မျက်နှာကြီးကို သူ့လျှာဖြင့် တပျတ်ပျတ်မြည်အောင် လျက်လိုက်၏။

* * *

သူ့အတွက် ဂိတ်တံခါး ပွင့်သွားသည်။

တစ်ဖက်သို့ လှမ်းဝင်လိုက်ရင်း လူ့ပြည်ရောက်လျှင် အဘိဓမ္မာဆရာကို တွေ့အောင် အရင်ရှာရကောင်းမလား? သူ လျှာဖြင့်လျက်ရမည့်သူများ၏ စာရင်းကို အရင်ပြုစုရမလား?ဆိုသည်ကို သူ စဉ်းစား၍ နေသည်။ ။

mgyoe.com

mgyoe.com

ပ ရော မီး သ ယ ပ် (စ်) သေ ဆုံး ခြ င်း

စတိုင်သစ်

အပိုင်း [၁]

ပုံပြင်(သို့မဟုတ်)အတိတ်

ဂရိရှေးဟောင်း ဒဏ္ဍာရီတွေထဲမှာတော့ **ပရောမီးသယပ်စ်(Prome theus)** ဟာ တိုက်တန်နတ်မျိုးနွယ်တစ်ပါးလို့ ဆိုပါတယ်။ ကောင်းကင်နဲ့ ကမ္ဘာမြေကြီးတို့ကနေ ပေါက်ဖွားလာတဲ့ နတ်မျိုးဆိုတော့ တန်ခိုး သိပ်ကြီးတာပေါ့။ စကြဝဠာတစ်ခုလုံးကို အုပ်ချုပ်တဲ့ ဝရဇိန်မိုးကြိုးလက်နက်ပိုင်ရှင် နတ်အားလုံးတို့ရဲ့ဘုရင်လို့ ဆိုကြတဲ့ ဇုး(Zeus) နတ်မင်းကြီးထက်တောင်မှ ပိုပြီး ရှေးကျသေးတယ်။ ပိုပြီး တန်ခိုးကြီးသေးတယ်လို့တောင် တချို့က ပြောကြတယ်။

အဲဒီ ဇုနတ်မင်းဟာ သူ့ခမည်းတော် ကရိုးနပ်(ဆေတန်) နတ်မင်းကြီးကို ပုန်ကန်စစ်ခင်းပြီး နတ်တကာတို့ရဲ့ ဘုရင်နေရာ ရာဇပလ္လင်ကို အရယူခဲ့တဲ့ သူပါ။ အဲဒီလို ခမည်းတော်နဲ့ စစ်ခင်းစဉ်အခါက ဇုနတ်မင်းကြီးဘက်က ပရောမီးသယပ်စ်ဆိုတဲ့ သူ့ညီက ဝင်ကူပေးခဲ့တာပေါ့။ ဒါနဲ့ စစ်နိုင်ပြီး ဇုနတ်မင်းကြီးလည်း နတ်ဘုရင်ကြီးဖြစ်လာရော ပရောမီးသယပ်စ်

mgyoe.com

m g

တို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ကို ကမ္ဘာလောကကြီးမှာရှိတဲ့ တန်ခိုးသတ္တဝါတွေ ဖန်ဆင်းပေးဖို့ တာဝန်ပေးလိုက်တယ်။

ပရောမီးသယပ်စ်ရဲ့ ညီတော်မောင်ကတော့ တိရစ္ဆာန်တွေကို ခွန်အားကြီးအောင်၊ လျင်မြန်အောင်၊ ကောင်းကင်ပျံနိုင်အောင် ဖန်ဆင်းပေးလိုက်ပါလေရော။ အဲဒီမှာ ပရောမီးသယပ်စ်က စဉ်းစားတယ်။ လူတွေအတွက်ကျတော့ကော ဘာလုပ်ရရင် ကောင်းမလဲပေါ့။ သူက လူသားတွေရဲ့ အကျိုးကို အမြဲတမ်း ရှေးရှုတာကိုး။ သူက 'လူဆိုတာ တိရစ္ဆာန်ထက်သာတဲ့ တန်ခိုးသတ္တဝါတော့ ရှိမှဖြစ်မယ်' လို့ စဉ်းစားတယ်။ ဒါနဲ့ ပရောမီးသယပ်စ်ဟာ ကောင်းကင်ကိုပျံတက်ပြီး 'နေ'ကရတဲ့ မီးခတ်ကို လူသားတွေဆီကို ပေးလိုက်ပါလေရော။

ပြဿနာပေါ်ပုံက တစ်နေ့ကျတော့ ဇုနတ်မင်းကြီးဟာ လူသားတွေကို စိတ်ဆိုးပြီး မီးခတ်ကို လူသားတွေဆီကနေ ကွယ်ပျောက်ပစ်လိုက်ပါလေရော။ ဒါပေမဲ့ ပရောမီးသယပ်စ်က မနေနိုင်ရှာဘူး။ သူက လူတွေအကျိုးရှိရာရှိကြောင်း ဆောင်ရွက်ပေးချင်တာကိုး။ ဒါနဲ့ အဲဒီမီးခတ်ကို ဇုနတ်မင်းကြီးမသိအောင် ခိုးပြီး လူသားတွေကို သွားပြန်ပေးလိုက်တယ်။

ဘယ်နေလိမ့်မလဲ။ ဇုနတ်မင်းကြီးက သိသွားတာပေါ့။ သူလည်း ခေသူမှ မဟုတ်တာ။ နေနတ်သား၊ လနတ်သမီးစတဲ့ တန်ခိုးရှင်တကာတို့ရဲ့ ဖခင်၊ နတ်အားလုံးတို့ရဲ့ ဘုရင်ပေပဲ။ သူလို ဘုရင်ကြီးရဲ့အမိန့်ကို လွန်ဆန်ရကောင်းလားဆိုတဲ့ ဒေါသဟာ စိတ်ရဲ့ပင်လယ်ကို မုန်တိုင်းလို တိုက်ပစ်လိုက်တယ်။ ဒါနဲ့ပဲ ဒဏ်ခတ်တဲ့အနေနဲ့ ကော့ကေးဆပ်တောင်တန်းပေါ်မှာ ပရောမီးသယပ်စ်ကို အခိုင်အမာ ချည်တုပ်နှောင်ပြီး အရှင်လတ်လတ် လင်းတစာကျွေးတာ ခံရပုံများ မသက်သာလိုက်တာ။ ဒီလိုနဲ့ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း လင်းတတစ်ကောင်က လာပြီးတော့ ပရောမီးသယပ်စ်ရဲ့ အသည်းကို ဖောက်စားတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပရောမီးသယပ်စ်က မသေနိုင်ရှာဘူး။ လင်းတစားပြီးသွားတဲ့ အသည်းရဲ့နေရာမှာ နောက်အသည်းတစ်ခု ပြန်ပြန်ဖြစ်လာတယ်။ လင်းတက နောက်တစ်နေ့ လာစားပြန်ရော။ အဲဒီလိုပဲ အသည်းက ပြန်ဖြစ်လိုက်၊ လင်းတက လာစားလိုက်နဲ့ ကြောက်စရာ၊ ကြေကွဲစရာ မခံမရပ်နိုင်စရာ ဝေဒနာဆိုးကြီးကို ပရောမီးသယပ်စ်ခမျာ အနှစ်ထောင်ပေါင်းများစွာ

mgyoe.com

mgyoe.com
လည်စင်းခံရရှာတာလေ။ ဒုက္ခကြီးလိုက်ပုံများ။

အင်း ခံလိုက်ဦးပေါ့လေ။ လူသားတွေရဲ့ ကောင်းကျိုး၊ လူသားတွေရဲ့ တိုးတက်မှုကို လုပ်ပေးချင်မိတာကိုး။ ကိုယ့်အပြစ်နဲ့ ကိုယ်ပေါ့။

အပိုင်း [၂]

AD 3000 ခေတ်လွန်ဝတ္ထု(သို့မဟုတ်)အနာဂတ်

သားအိမ်အထုတ်ခံထားရတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက် ပြင်ဆင်ခြယ်သထားပုံမျိုးနဲ့ အဲဒီခေတ်ဟာ လှလှပပကြီးကို အရှယ်တင်နေတယ်။ ခေတ်လွန်တိုးတက်မှုတွေရဲ့ကြားမှာ ကော်ပတ်တစ်ရပ်လို နေထိုင်နိုင်စေရုံသက်သက်ကလွဲလို့ ဘာမျိုးစေ့ကိုမှ ရှင်သန်အောင် စိုက်ပျိုးမပေးနိုင်တော့တဲ့ ခေတ်ကြီးပေါ့။

ဟုတ်တယ်။ အဲဒီခေတ်မှာ ကမ္ဘာမြေလူ့အဖွဲ့အစည်းဟာ သိပ်ကို တိုးတက်နေပါပြီ။

တစ်နေရာက တစ်နေရာကို သွားချင်တယ်ဆိုရင် လမ်းလျှောက်စရာ မလိုတော့ဘူး။ ရွေ့လျားနေတဲ့ စကြံလမ်းကြောင်းတွေ ရှိတယ်။ အဲဒီအပေါ်တက်ပြီး မတ်တတ်ရပ်လိုက်ရုံပဲ။

ပင်ပင်ပန်းပန်း အလုပ်လုပ်စရာ မလိုတော့ဘူး။ စားဖို့သောက်ဖို့က မပူရဘူးလေ။ ရေခဲသေတ္တာ အကြီးစားတွေထဲမှာ အသင့်လုပ်ပြီးသား စားစရာတွေက အလျှံပယ်။

ရာသီဥတုဆိုရင်လည်း တစ်နှစ်ပတ်လုံးကို အပူအအေးမျှတတဲ့ ရာသီဥတုတစ်မျိုးတည်း ဖြစ်နေအောင် ချိန်သား ညှိထားနိုင်ပြီ။

ကဲ ... တွေ့လား။ အားလုံး ပြည့်စုံပြီးသားပဲ။ အဲ တစ်ခုပဲလိုတယ်။ စောစောက ပြောခဲ့သလိုပေါ့။ အဲဒီ ခေတ်လွန်အဖွဲ့အစည်းဟာ မြုံနေတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက် ဖြစ်နေတာပါပဲ။ အဲဒီခေတ်ယဉ်ကျေးမှုကနေ ဘာပန်းမှ ပွင့်မလာနိုင်ဘူး။ ဘာသစ်သီးမှ သီးမလာနိုင်ဘူး။ ဘာရနံ့မှလည်း လေထဲ ဝေ့ဝဲလာစရာအကြောင်း မရှိဘူး။

ဒါနဲ့ပဲ အဲဒီ သိပ္ပံလွန်ယဉ်ကျေးမှုတွေနဲ့ ခေတ်ကြီးဟာ ကိုယ်တိုင်က သားသမီးမမွေးနိုင်တော့ သူများကို မွေးစားရတော့တာပေါ့။ ထုံးစံအတိုင်း

mgyoe.com

mgyoe.com

ပါပဲလေ။ မိကောင်းဖခင်မဟုတ်တဲ့ ဝတ်မှုန်တွေဟာ မေထုန်မဲ့ သားစပ်နည်းနဲ့ ရွေးချယ်ယုံကြည်ခွင့် ခေါင်းပါးကျင့်ရနေတဲ့ လူတွေရဲ့ ရင်ခေါင်းထဲကို ခပ်တည်တည်နဲ့ ဝင်သွားတယ်။ ပြီးတော့မှ မွေးစားသဘာဝ(Second Nature) လို့ အမည်တပ်ထားတဲ့ ကိုးရိုးကားရား ယဉ်ကျေးမှုကလေး ဆိုးသွမ်းသွမ်းတွေ ပေါက်ဖွားထွက်ကျလာတော့ရဲ့။

မခက်ဘူးလား။ လူတွေလေ။ ကြည့်စမ်း။

ကိုယ့်သွေးမဟုတ်ဘဲ အဲဒီကလေးဆိုးတွေကို နို့စားနွားမကြီးတစ်ကောင်ရဲ့ နို့ရည်လို အရောင်းစားခံဖို့ ယုယမှုတွေနဲ့ ပေါ်ပေါ်ပြုပြုကြီး ချစ်ပစ်လိုက်ကြတာ။

ဟောဒီမှာ ...

* * *

အဲဒီခေတ်မှာ လူတွေဟာ ကိုယ်ပေါ်မှာ အဝတ်အစားမဝတ်ကြတော့ဘူး။ မလိုတော့ဘူးတဲ့လေ။ အဲ ... လိုတာက ဘာလဲဆိုတော့ 'မျက်နှာကို လုံအောင်ဖုံးဖို့ အဝတ်စ' ဒါပဲ။ အဲဒီခေတ်ရဲ့ အကျော်ကြားဆုံး အရှက်ဆိုင်ရာ တွေးခေါ်ပညာရှင်ကြီးတစ်ယောက်က သူ့ရဲ့ ဒဿနကျမ်းတစ်ဆူမှာ–

"တကယ်တော့ အရှက်ဆိုတာ ကိုယ်ပေါ်မှာရှိတာ မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းတွေ အကျင့်စာရိတ္တပေါ်မှာ မူတည်ရာ မဟုတ်ဘူး။

အရှက်ဟာ မျက်နှာနဲ့ပဲ ဆိုင်တယ်။ ခိုးတာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဝှက်တာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ လိင်ဖောက်ပြန်တာပဲဖြစ်ဖြစ် လုပ်ချင်တာသာ လုပ်။ ဘယ်သူဘယ်ဝါ လုပ်တယ်ဆိုတာ သိဖို့မှတ်ဖို့ မျက်နှာကိုသာ မတွေ့မြင်ရဘူးဆိုရင် ရှက်စရာအကြောင်း မရှိဘူးတဲ့"

ကဲ ... ဘယ်လောက် ခေတ်မီထက်မြက်တဲ့ အတွေးအခေါ်လည်း ကြည့်စမ်း။ ဒါကြောင့် ခေတ်သစ်လူသားတွေဟာ ကိုယ်ပေါ်မှာ အဝတ်အစား မဝတ်ကြတော့ဘူး။ မျက်နှာကိုပဲ အဝတ်စလေးနဲ့ ဖုံးထားကြတော့တယ်။

ဩော် ... သနားစရာကောင်းလိုက်တာ။ ရှေးတုန်းက လူသားတွေများ အသိဉာဏ် နည်းလိုက်ကြတာလေ။ အင်္ကျီဝတ်သတဲ့၊ လုံချည်ဝတ်သတဲ့။ ဘောင်းဘီ ဝတ်သတဲ့။ ကိုင်း ... အဲဒါတွေဝတ်တော့ ပိတ်စတွေ၊

mgyoe.com

m.gyoe.com

ချည်မျှင်တွေ အလဟဿ မဖြစ်ကုန်ပေဘူးလား။ မလိုအပ်ဘဲ ဖြုန်းတီးရာ မရောက်ပေဘူးလား။ အဲဒါကြောင့် အဲဒီခေတ်လူသားတွေအဖို့ ကုန်ဈေး နှုန်းကြီးတာတို့၊ ကျပ်တည်းတာတို့၊ မလောက်ငတာတို့ ဖြစ်ခဲ့ရတာ။ ဟော ... အခုလိုမျက်နှာလေးပဲ ဖုံးထားလိုက်တော့ ပြီးရော။ ပိတ်စအကုန်လည်း သက်သာတယ်။ လိုရင်းလည်း ရောက်တယ်။ လုပ်ချင်ရာသာ လုပ်၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ ရှက်နေကြောက်နေစရာလည်း မလိုတော့ဘူး။

ကဲ ... ခေတ်လွန် အတွေးအခေါ်တွေဟာ မစူးရှ မပြောင်မြောက်ပေဘူးလား။ ခရမ်းနုရောင်တိမ်တိုက်ရဲ့ အစွန်းအနားပတ်လည်မှာ ရွှေရောင် နေခြည်တွေ လင်းလက်လို့ လည်ပင်းမှာ နဝရတ်ကိုးသွယ် ဆင်ယင်ထားတဲ့ ကျောက်ဆစ်ရုပ်တုတွေ ပျံသန်းနေကြတယ်။ အိပ်မက်တွေဟာ နှင်းရည်စိုစို နဲ့ အဝါရောင် ဝတ်မှုန်တွေ လူးနေတာ မြင်လာ။

ဘီယာဖန်ခွက်ပတ်လည်မှာ ကပ်ငြိနေတဲ့ ရေမှုန်အစအနလေးတွေလို အဖုအထစ်ထနေတဲ့ လူတွေရဲ့လျှာပေါ်ကို မွေးစားသဘာဝတွေ စိမ့်ဝင်နေပြီ။ သားရဲမိစ္ဆာတစ်ကောင်က ဖျော်ပေးတဲ့ အနက်ရောင်ကော်ဖီတစ်ခွက် ပေါ့။ ခါးသက်သက်နဲ့ အရသာရှိလိုက်တာလေ။

* * *

လမ်းမပေါ် ကြည့်လိုက်စမ်း။ ဗိုက်ခေါက်ကြီး စူထွက်နေတဲ့ မိန်းမကြီး၊ ယောကျ်ားကြီးတွေ ချိုင်းကြားမှာ ချွေးနံ့စူးစူးနဲ့ မည်းတူနေတဲ့ လူတွေ၊ ပေါင်ခြံမှာ ချေးအလိပ်လိပ်နဲ့ ယောကျ်ား မိန်းမတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးမှာရှိတဲ့ အမာရွတ်တွေ၊ အညစ်အကြေးတွေ၊ အမွေးအမှင်တွေ အချင်းချင်း လမ်းပေါ်မှာ တွန့်လိမ်စေးကပ်နေသလိုပဲ မြင်ရတယ်။ အဲ ... မျက်နှာတွေကိုတော့ ဘယ်မြင်ရမလဲ။ မျက်နှာဖုံး စွပ်ထားတာကိုး။

ပိုက်ဆံတတ်နိုင်သူတွေကတော့ မျက်နှာဖုံးမှာ စိန်တွေ စီလို့၊ ရွှေနဲ့ ရက်တဲ့ ဇာအနားတွေ ကွပ်လို့၊ မြတွေ၊ နီလာတွေ ခြယ်လို့ စသည်ဖြင့်ပေါ့လေ။ အမျိုးမျိုး တန်ဆာဆင်ကြတာပေါ့။ သိတယ်မဟုတ်လား။ မတတ်နိုင်တဲ့သူတွေကျတော့လည်း ဒီလိုပဲပေါ့လေ။ ရိုးရိုးပဲပေါ့။ အရေးကြီးတာ မျက်နှာလုံဖို့ပဲ မဟုတ်လား။ မျက်နှာလုံပြီဆိုရင် လုပ်ချင်တာလုပ်တော့ ရပြီ။

m.gyoe.com

ဟီရိုသြတ္တာပွမလို၊ ကိုယ်ကျင့်တရားမလို၊ သိက္ခာမလို၊ ဘာညာဘာညာ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် စကားလုံးတွေမလို။ ဘာမှ ကွင်းစကွင်းပိတ်နဲ့ ဘာမှမလို။

အရှက်ကြောင့် လေးလံနေရတဲ့ လူတွေရဲ့ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကို လျှော့ချပေးလိုက်တဲ့ အဲဒီ အတွေးအခေါ်ကို ဖော်ထုတ်ခဲ့သူ ပညာရှင်ကြီးဟာ အဲဒီ ရာစုနှစ်အတွက် အကြီးမားဆုံး ဂုဏ်ပြုခံခဲ့ရပါတယ်။

* * *

ဒီလောကနဲ့တင် တိုးတက်မှုဟာ ဘယ် ရပ်ဆိုင်းသွားလိမ့်မလဲ။

'အရှက်' ဆိုင်ရာ တွေးခေါ်ပညာရှင်တွေဟာ ကြိုးကြိုးစားစား ဆက်လက်တွေးတောကြံဆကြဆဲပါပဲ။ ဟုတ်တယ်လေ။ စက္ကန့်အမျှ တိုးတက်လာတဲ့ သိပ္ပံလွန်ခေတ်ရဲ့ ယဉ်ကျေးမှုထဲမှာ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကို တတ်နိုင်သလောက် လျှော့ချပေးရမယ် မဟုတ်လား။

အရှက်မရှိလေ ကောင်းလေပေါ့။

ဒါနဲ့ပဲ သမိုင်းမှာ တွင်ကျန်ရစ်စေမယ့် 'တစ်ကမ္ဘာလုံး အရှက်နည်းပါးရေးဆိုင်ရာ အတွေးအခေါ် အယူအဆ ဖလှယ်ပွဲကြီး' ကို ကျင်းပဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြတယ်။ အဲဒီပွဲမှာ ပညာရှင်တစ်ယောက်က ...

"အခုဆိုရင် လူတွေဟာ အရှက်ကိုထိန်းသိမ်းရတဲ့ ဝန် ပေါ့သင့်သလောက် ပေါ့သွားတာ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ လုံးလုံးလျားလျား ပေါ့ပါးသွားတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ မျက်နှာကို အဝတ်စည်းထားရတဲ့ ဒုက္ခကြီးက ကျန်နေသေးတယ်။ ဒါကြောင့် မတော်တဆဖြစ်ဖြစ် မျက်နှာဖုံး ကျွတ်သွားတဲ့အခါမျိုးမှာ လူတွေဟာ ရှက်နေရသေးတယ်။ ကျွန်တော့်သဘောကတော့ အဲဒီ ကျန်နေတဲ့ အရှက်ကလေးကိုပါ အမြစ်ပြတ် စွန့်ပယ်လိုက်စေချင်ပြီ"

နောက်ပညာရှင်တစ်ယောက်ကလည်း ...

"ဟုတ်တယ်၊ မျက်နှာဖုံး တပ်နေရတဲ့အတွက်ကြောင့် တချို့ငွေကြေးတတ်နိုင်သူတွေက သူတို့ရဲ့ မျက်နှာဖုံးမှာ အဖိုးတန်ရတနာတွေ ဆင်လာတာမျိုးတွေ ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် အဲဒီလို ရတနာမဆင်နိုင်တဲ့ ချို့ငဲ့သူတွေခမျာ ရှက်သလိုလို အားငယ်သလိုလို ထပ်ဖြစ်ရပြန်တယ်။ ဒါတွေဟာ မျက်နှာဖုံးကြောင့် ဆင့်ပွားဖြစ်ပေါ်လာရတဲ့ မလိုလားအပ်တဲ့ အကျိုးဆက်